

KRIZOVÝ PLÁN MŠ A ZŠ VŠESTARY

Mateřská škola a Základní škola Všešary
příspěvková organizace

Školní rok: 2026/2027

Zpracovala: Mgr. Andrea Wieulzoeuf, BBA, školní metodička prevence

Schválila: Ing. Kateřina Znamenáčková, DiS., ředitelka školy

Datum účinnosti: 1. 9. 2026

Datum poslední aktualizace: 31. 8. 2026

OBSAH

KRIZOVÝ PLÁN MŠ A ZŠ VŠESTARY	1
1 ÚVOD.....	6
2 ÚČEL A CÍLE KRIZOVÉHO PLÁNU	7
3 PŮSOBNOST KRIZOVÉHO PLÁNU.....	8
4 ZÁKLADNÍ ZÁSADY PŘI ŘEŠENÍ KRIZOVÉ SITUACE.....	8
4.1 BEZPEČÍ MÁ PŘEDNOST	8
4.2 KAŽDÉ OZNÁMENÍ SE BERE VÁŽNĚ	9
4.3 ZJIŠTUJÍ SE POUZE NEZBYTNÉ INFORMACE	9
4.4 DÍTĚ NENÍ NUCENO OPAKOVAT VÝPOVĚĎ.....	9
4.5 OCHRANA SOUKROMÍ A DŮVĚRNOSTI.....	9
4.6 SITUACE SE NEŘEŠÍ PŘED CELOU TŘÍDOU.....	10
4.7 ROZLIŠUJE SE AKUTNÍ ZÁSAH A NÁSLEDNÁ PÉČE	10
4.8 POSTUP JE PŘÍMĚŘENÝ VĚKU DÍTĚTE	10
5 OBECNÝ POSTUP ZAMĚSTNANCE PŘI ZJIŠTĚNÍ KRIZOVÉ SITUACE.....	11
6 KRIZOVÝ TÝM ŠKOLY	11
6.1 STÁLÍ ČLENOVÉ KRIZOVÉHO TÝMU	11
6.2 KOMPETENCE ČLENŮ KRIZOVÉHO TÝMU	12
6.3 SVOLÁNÍ KRIZOVÉHO TÝMU	13
7 KOMUNIKACE V KRIZOVÉ SITUACI.....	13
7.1 KOMUNIKACE S DÍTĚTEM NEBO ŽÁKEM.....	13
7.2 KOMUNIKACE SE ZÁKONNÝMI ZÁSTUPCI.....	14
7.3 KOMUNIKACE S VEŘEJNOSTÍ A MÉDIÍ	14
8 DOKUMENTACE KRIZOVÝCH SITUACÍ.....	15
8.1 OBSAH ZÁZNAMU	15
8.2 ZÁZNAM ROZHOVORU S DÍTĚTEM NEBO ŽÁKEM	15
8.3 UCHOVÁVÁNÍ DŮKAZŮ.....	16
8.4 OCHRANA OSOBNÍCH ÚDAJŮ	16
8.5 VYHODNOCENÍ PŘÍPADU.....	16
9 DŮLEŽITÉ KONTAKTY	17
9.1 TÍŠŇOVÉ LINKY	17
9.2 KONTAKTY ŠKOLY	17
9.3 ODBORNÉ A SPOLUPRACUJÍCÍ INSTITUCE.....	17
9.4 CELOSTÁTNÍ ODBORNÁ POMOC	18
10 ŠIKAN A ZÁVAŽNÉ VZTAHOVÉ NÁSILÍ	19
10.1 VYMEZENÍ.....	19
10.2 MOŽNÉ VAROVNÉ SIGNÁLY	19
10.3 ZÁKLADNÍ ZÁSADY ŘEŠENÍ	20
10.4 PRVNÍ POSTUP ZAMĚSTNANCE	20
10.5 POSTUP PŘI PODEZŘENÍ NA POČÁTEČNÍ ŠIKANU	21
10.6 POSTUP PŘI POKROČILÉ NEBO MIMOŘÁDNĚ ZÁVAŽNÉ ŠIKANĚ	24
10.7 VÝCHOVNÁ A PODPŮRNÁ OPATŘENÍ.....	25
10.8 ČEMU SE ŠKOLA PŘI ŘEŠENÍ ŠIKANY VYVARUJE	26
10.9 ŠIKAN DÍTĚTE NEBO ŽÁKA ZAMĚSTNANCEM ŠKOLY	26
10.10 ŠIKAN ZAMĚSTNANCE DÍTĚTEM, ŽÁKEM NEBO ZÁKONNÝM ZÁSTUPCEM.....	27
11 KYBERŠIKAN A DALŠÍ DIGITÁLNÍ INCIDENTY.....	28
11.1 VYMEZENÍ.....	28
11.2 ZVLÁŠTNOSTI KYBERŠIKANY	28
11.3 PRVNÍ POSTUP ZAMĚSTNANCE	29

11.4 ZAJIŠTĚNÍ DŮKAZŮ	29
11.5 OCHRANA DÍTĚTE	29
11.6 ROZHOVORY SE ZÚČASTNĚNÝMI ŽÁKY	30
11.7 FALŠNÉ MATERIÁLY A UMĚLÁ INTELIGENCE	30
11.8 INTIMNÍ NEBO SEXUALIZOVANÝ OBSAH	30
11.9 PRÁCE S TŘÍDNÍM KOLEKTIVEM	31
12 PODEZŘENÍ NA TÝRÁNÍ, ZNEUŽÍVÁNÍ NEBO ZANEDBÁVÁNÍ DÍTĚTE – SYNDROM CAN ..	32
12.1 VYMEZENÍ	32
12.2 MOŽNÉ VAROVNÉ SIGNÁLY	32
12.3 BEZPROSTŘEDNÍ OHROŽENÍ DÍTĚTE	33
12.4 SDĚLENÍ DÍTĚTE	33
12.5 POSTUP ŠKOLY PŘI PODEZŘENÍ	34
12.6 KONTAKTOVÁNÍ ZÁKONNÝCH ZÁSTUPCŮ	34
12.7 PODEZŘENÍ NA SEXUÁLNÍ ZNEUŽÍVÁNÍ	34
12.8 PODEZŘENÍ NA ZANEDBÁVÁNÍ	35
12.9 DÍTĚ OHROŽENÉ DOMÁCÍM NÁSILÍM	35
12.10 NÁSLEDNÁ PODPORA DÍTĚTE	35
13 SEBEPOŠKOZOVÁNÍ	36
13.1 VYMEZENÍ	36
13.2 MOŽNÉ SIGNÁLY	36
13.3 BEZPROSTŘEDNÍ POSTUP	36
13.4 ROZHOVOR S DÍTĚTEM	37
13.5 INFORMOVÁNÍ ZÁKONNÝCH ZÁSTUPCŮ	37
13.6 NÁSLEDNÁ PODPORA VE ŠKOLE	37
14 SEBEVRAŽEDNÉ VÝROKY, MYŠLENKY NEBO JEDNÁNÍ	38
14.1 ZÁKLADNÍ PRAVIDLO	38
14.2 VAROVNÉ PROJEVY	38
14.3 BEZPROSTŘEDNÍ RIZIKO	38
14.4 ROZHOVOR PŘI SEBEVRAŽEDNÉM VÝROKU	39
14.5 NIŽŠÍ, ALE TRVAJÍCÍ RIZIKO	39
14.6 NÁVRAT DÍTĚTE DO ŠKOLY	39
14.7 REAKCE TŘÍDY NA ZÁVAŽNOU UDÁLOST	40
15 AGRESIVNÍ CHOVÁNÍ DÍTĚTE NEBO ŽÁKA	41
15.1 VYMEZENÍ	41
15.2 ZÁKLADNÍ ZÁSADY	41
15.3 BEZPROSTŘEDNÍ POSTUP	41
15.4 FYZICKÉ OMEZENÍ DÍTĚTE	42
15.5 POSTUP PO ZKLIDNĚNÍ	42
15.6 OPAKOVANÉ AGRESIVNÍ CHOVÁNÍ	43
16 NEBEZPEČNÝ PŘEDMĚT, ZBRANĚ NEBO PYROTECHNIKA	44
16.1 VYMEZENÍ	44
16.2 DÍTĚ MÁ U SEBE NEBEZPEČNÝ PŘEDMĚT, ALE NIKOHO BEZPROSTŘEDNĚ NEOHROŽUJE	44
16.3 DÍTĚ NEBO JINÁ OSOBA ZBRANÍ VYHROŽUJE	44
16.4 NÁLEZ PODEZŘELÉHO PŘEDMĚTU	45
16.5 NÁLEZ INJEKČNÍ STŘÍKAČKY NEBO OSTRÉHO KONTAMINOVANÉHO PŘEDMĚTU	45
17 AGRESIVNÍ, NEBEZPEČNÁ NEBO NEOPRÁVNĚNÁ OSOBA VE ŠKOLE	46
17.1 PREVENCE VSTUPU NEOPRÁVNĚNÝCH OSOB	46
17.2 AGRESIVNÍ ZÁKONNÝ ZÁSTUPCE NEBO NÁVŠTĚVNÍK	46
17.3 NEBEZPEČNÁ OSOBA V BUDOVĚ NEBO BEZPROSTŘEDNÍM OKOLÍ	46
17.4 VÝHRŮŽKA TELEFONEM, E-MAILEM NEBO ZPRÁVOU	47
17.5 KOMUNIKACE S RODIČI A VEŘEJNOSTÍ	47
18 ZTRACENÍ DÍTĚTE NEBO SVÉVOLNÉ OPUŠTĚNÍ ŠKOLY	48
18.1 ZÁKLADNÍ ZÁSADA	48

18.2 PRVNÍ POSTUP	48
18.3 DÍTĚ SE SVĚVOLNĚ VZDÁLÍ BĚHEM VYCHÁZKY NEBO VÝLETU	48
18.4 NALEZENÍ DÍTĚTE	49
18.5 OPAKOVANÉ ÚTĚKY	49
19 PŘEDÁVÁNÍ DÍTĚTE Z MATEŘSKÉ ŠKOLY A RIZIKOVÁ PŘEBÍRAJÍCÍ OSOBA	50
19.1 OBECNÉ PRAVIDLO	50
19.2 PRO DÍTĚ PŘIJDE NEPOVĚŘENÁ OSOBA	50
19.3 PODEZŘENÍ, ŽE PŘEBÍRAJÍCÍ OSOBA JE POD VLIVEM ALKOHOLU NEBO JINÉ LÁTKY	50
19.4 AGRESIVNÍ POŽADAVEK NA VYDÁNÍ DÍTĚTE	51
19.5 SPOR MEZI ZÁKONNÝMI ZÁSTUPCI	51
19.6 DÍTĚ NENÍ VYZVEDNUTO DO KONCE PROVOZNÍ DOBY MŠ	51
20 ALKOHOL, TABÁKOVÉ VÝROBKY, ELEKTRONICKÉ CIGARETY A NIKOTINOVÉ SÁČKY 52	
20.1 VYMEZENÍ	52
20.2 MOŽNÉ VAROVNÉ SIGNÁLY	52
20.3 BEZPROSTŘEDNÍ POSTUP ZAMĚSTNANCE	52
20.4 PODEZŘENÍ NA POŽITÍ ALKOHOLU	53
20.5 ELEKTRONICKÉ CIGARETY A NIKOTINOVÉ SÁČKY	53
20.6 ROZHOVOR S DÍTĚTEM	53
20.7 KOMUNIKACE SE ZÁKONNÝMI ZÁSTUPCI	54
20.8 KDY KONTAKTOVAT ZDRAVOTNICKOU ZÁCHRANNOU SLUŽBU NEBO POLICII ČR	54
21 OMAMNÉ A PSYCHOTROPNÍ LÁTKY, KRATOM A JINÉ PSYCHOAKTIVNÍ LÁTKY	55
21.1 VYMEZENÍ	55
21.2 MOŽNÉ VAROVNÉ SIGNÁLY	55
21.3 BEZPROSTŘEDNÍ POSTUP ZAMĚSTNANCE	56
21.4 NÁLEZ PODEZŘELÉ LÁTKY	56
21.5 DÍTĚ LÁTKU DOBROVOLNĚ VYDÁ	56
21.6 PODEZŘENÍ NA DISTRIBUCI	57
21.7 ROZHOVOR S DÍTĚTEM	57
21.8 KOMUNIKACE SE ZÁKONNÝMI ZÁSTUPCI	57
21.9 KDY KONTAKTOVAT ZZS NEBO POLICII ČR	58
22 ZÁŠKOLÁCTVÍ A RIZIKOVÁ ABSENCE	59
22.1 VYMEZENÍ	59
22.2 MOŽNÉ PŘÍČINY RIZIKOVÉ ABSENCE	59
22.3 VAROVNÉ SIGNÁLY	60
22.4 BEZPROSTŘEDNÍ POSTUP ZAMĚSTNANCE	60
22.5 POSTUP ŠKOLY	60
22.6 ROZHOVOR S DÍTĚTEM	61
22.7 KOMUNIKACE SE ZÁKONNÝMI ZÁSTUPCI	61
22.8 KDY KONTAKTOVAT OSPOD	61
23 KRÁDEŽE A VANDALISMUS	62
23.1 VYMEZENÍ	62
23.2 MOŽNÉ VAROVNÉ SIGNÁLY	62
23.3 BEZPROSTŘEDNÍ POSTUP ZAMĚSTNANCE	62
23.4 ZJIŠŤOVÁNÍ OKOLNOSTÍ	63
23.5 ROZHOVOR S DÍTĚTEM	63
23.6 KOMUNIKACE SE ZÁKONNÝMI ZÁSTUPCI	64
23.7 KDY KONTAKTOVAT POLICII ČESKÉ REPUBLIKY	64
23.8 NÁPRAVA VZNIKLÉ ŠKODY	64
23.10 NÁSLEDNÁ PODPORA DÍTĚTE A PRÁCE SE TŘÍDOU	64
24 ÚMRTÍ DÍTĚTE, ŽÁKA, ZAMĚSTNANCE A JINÁ TRAUMATICKÁ UDÁLOST	65
24.1 VYMEZENÍ	65
24.2 ZÁKLADNÍ ZÁSADY	65
24.3 BEZPROSTŘEDNÍ POSTUP ŠKOLY	65
24.4 INFORMOVÁNÍ PEDAGOGICKÝCH PRACOVNÍKŮ	66

24.5 INFORMOVÁNÍ DĚTÍ	66
24.6 REAKCE DĚTÍ.....	67
24.7 KOMUNIKACE SE ZÁKONNÝMI ZÁSTUPCI.....	67
24.8 SPOLUPRÁCE S ODBORNÍKY.....	67
24.9 NÁVRAT DÍTĚTE PO TRAUMATICKÉ UDÁLOSTI.....	68
24.11 NÁSLEDNÁ PRÁCE SE TŘÍDOU	68
25 MIMOŘÁDNÉ BEZPEČNOSTNÍ SITUACE.....	69
25.1 VYMEZENÍ.....	69
25.2 ZÁKLADNÍ ZÁSADY	69
25.3 OZNÁMENÍ MIMOŘÁDNÉ UDÁLOSTI.....	69
25.4 EVAKUACE ŠKOLY.....	70
25.5 UZAMČENÍ ŠKOLY (LOCKDOWN).....	70
25.6 POŽÁR	71
25.7 PODEZŘELÝ BALÍČEK NEBO PŘEDMĚT	71
25.8 VÝHRŮŽKA ULOŽENÍM VÝBUŠNINY	71
25.9 NEBEZPEČNÁ OSOBA	71
25.10 PŘÍRODNÍ KATASTROFY	72
25.11 KOMUNIKACE S RODIČI	72
25.12 DOKUMENTACE.....	72
25.13 VYHODNOCENÍ MIMOŘÁDNÉ UDÁLOSTI.....	73
26 ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ	74
PŘÍLOHA Č. 1	75
ZÁZNAM O KRIZOVÉ UDÁLOSTI.....	75
PŘÍLOHA Č. 2	77
ZÁZNAM ROZHOVORU S DÍTĚTEM.....	77
PŘÍLOHA Č. 3	78
ZÁZNAM JEDNÁNÍ SE ZÁKONNÝMI ZÁSTUPCI	78
PŘÍLOHA Č. 4	79
ZÁPIS Z JEDNÁNÍ KRIZOVÉHO TÝMU	79
PŘÍLOHA Č. 5	80
KONTAKTY NA DŮLEŽITÉ INSTITUCE.....	80
PŘÍLOHA Č. 6	80
POSTUP PŘI VOLÁNÍ NA TÍŠŇOVOU LINKU.....	80
PŘÍLOHA Č. 7	81
KONTROLNÍ SEZNAM PO KRIZOVÉ SITUACI.....	81

1 Úvod

Krizový plán MŠ a ZŠ Všešary je praktickým dokumentem stanovujícím jednotné postupy školy při výskytu rizikového chování, ohrožení dítěte nebo žáka a dalších závažných či mimořádných situací.

Jeho cílem je zajistit rychlou, bezpečnou, koordinovanou a přiměřenou reakci pracovníků školy, ochranu zdraví, života, důstojnosti a práv dětí a žáků a nastavení následné podpory všem dotčeným osobám.

Krizový plán navazuje na Preventivní program školy, školní řád, program proti šikanování, pravidla bezpečnosti a ochrany zdraví a další vnitřní dokumenty školy. Vychází z platných právních předpisů a aktuálních metodických doporučení Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy.

Dokument zohledňuje organizační strukturu školy, která zahrnuje mateřskou školu a první stupeň základní školy. V základní škole jsou žáci 1. a 2. ročníku vzděláváni ve spojené třídě, 3. a 4. ročník tvoří samostatné třídy. Jednotlivé postupy jsou proto vždy přizpůsobovány věku, vývojové úrovni, komunikačním možnostem a individuálním potřebám dítěte nebo žáka.

Krizový plán je závazný pro všechny pedagogické i nepedagogické pracovníky školy. Každý zaměstnanec je povinen jednat především v zájmu bezpečí dítěte, zachovat klid, nepodceňovat oznámení ani varovné signály a bez zbytečného odkladu předat informace osobě odpovědné za další postup.

2 Účel a cíle krizového plánu

Krizový plán stanovuje:

- základní pravidla postupu při krizové nebo rizikové situaci,
- rozdělení kompetencí mezi zaměstnance školy,
- způsob zajištění bezprostředního bezpečí dítěte nebo žáka,
- způsob předávání informací vedení školy a školnímu poradenskému pracovišti,
- pravidla komunikace se zákonnými zástupci,
- podmínky spolupráce s odbornými institucemi a složkami integrovaného záchranného systému,
- pravidla vedení dokumentace a ochrany osobních údajů,
- zásady následné péče o dítě, žáka, třídní kolektiv a zaměstnance školy.

Hlavními cíli jsou zejména:

- ochrana života, zdraví, bezpečí a důstojnosti dětí a žáků,
- včasné rozpoznání závažné situace,
- zabránění dalšímu ohrožení nebo opakování nežádoucího jednání,
- jednotný a odborně správný postup zaměstnanců,
- minimalizace psychických a sociálních následků události,
- zajištění přiměřené podpory dítěti, rodině i třídnímu kolektivu,
- důsledné splnění oznamovací a ohlašovací povinnosti školy.

3 Působnost krizového plánu

Krizový plán se vztahuje na události, které nastanou:

- v budovách mateřské nebo základní školy,
- na školní zahradě, hřišti a v dalších prostorách školy,
- při výuce a pobytu venku,
- na vycházkách, výletech, exkurzích, školách v přírodě, kulturních a sportovních akcích,
- při činnostech školní družiny nebo dalších součástí školy,
- při akcích pořádaných školou mimo její budovy,
- v online prostředí, pokud událost souvisí se žáky, zaměstnanci, vztahy ve škole nebo významně zasahuje do vzdělávání a bezpečného klimatu školy,
- mimo školu, pokud se škola o závažné situaci dozví a událost může mít dopad na bezpečí nebo vzdělávání dítěte či žáka.

U dítěte mateřské školy se postup vždy přizpůsobuje jeho věku a schopnosti porozumět situaci. Rozhovor s dítětem musí být krátký, citlivý, vedený jednoduchými a otevřenými otázkami, bez nátlaku a bez podsouvání odpovědí.

4 Základní zásady při řešení krizové situace

4.1 Bezpečí má přednost

Prvním krokem je vždy posouzení, zda je někdo bezprostředně ohrožen na životě nebo zdraví.

Při bezprostředním ohrožení zaměstnanec:

- zajistí bezpečí dítěte a ostatních přítomných osob,
- přivolá pomoc dalšího zaměstnance,
- poskytne první pomoc v rozsahu svých znalostí,
- podle situace volá zdravotnickou záchrannou službu, Policii České republiky, hasičský záchranný sbor nebo jednotnou evropskou linku,
- informuje vedení školy.

Tísňové linky:

- **112** – jednotné evropské číslo tísňového volání,
- **150** – Hasičský záchranný sbor ČR,
- **155** – zdravotnická záchranná služba,
- **158** – Policie České republiky.

4.2 Každé oznámení se bere vážně

Zaměstnanec nesmí oznámení dítěte nebo žáka zlehčovat, zpochybňovat ani předem hodnotit jako nepravdivé. Poděkuje dítěti za důvěru, ujistí ho, že udělalo správně, když situaci sdělilo, a vysvětlí mu, že informace musí předat osobám, které mohou zajistit pomoc.

Zaměstnanec neslibuje dítěti úplnou mlčenlivost. Může mu sdělit, že informace bude předána pouze těm osobám, které ji potřebují znát kvůli zajištění bezpečí a další pomoci.

4.3 Zjišťují se pouze nezbytné informace

Pracovník školy zjišťuje pouze základní skutečnosti potřebné k posouzení naléhavosti situace:

- co se stalo,
- komu se to stalo,
- kdy a kde k tomu došlo,
- zda nebezpečí stále trvá,
- zda je někdo zraněn,
- zda se situace opakuje,
- kdo další může být v ohrožení.

Podrobné vyšetřování nepřísluší každému zaměstnanci. Rozhovory vede pověřený pracovník školy, případně věc přebírají orgány sociálně-právní ochrany dětí, Policie České republiky nebo jiné odborné pracoviště.

4.4 Dítě není nuceno opakovat výpověď

Škola omezuje počet osob, kterým musí dítě událost popisovat. Zvláště při podezření na týrání, sexuální zneužívání, závažné násilí nebo trestný čin se škola vyhýbá opakovanému a podrobnému dotazování dítěte.

Výpověď dítěte se zaznamená co nejpřesněji, pokud možno jeho vlastními slovy. Do záznamu se oddělují:

- skutečnosti, které zaměstnanec přímo viděl nebo slyšel,
- sdělení dítěte nebo jiné osoby,
- vlastní domněnky a závěry zaměstnance.

4.5 Ochrana soukromí a důvěrnosti

Informace se sdělují pouze osobám, které je potřebují znát k řešení situace. Událost se neprobírá před ostatními dětmi, rodiči ani pracovníky, kteří se na řešení nepodílejí.

Dokumentace je uchovávána zabezpečeným způsobem v souladu s právními předpisy na ochranu osobních údajů.

4.6 Situace se neřeší před celou třídou

Individuální případ se bez předchozího odborného posouzení neotevívá před třídou. Oběť není konfrontována s možným původcem násilí, šikany nebo jiného ohrožujícího jednání.

Při práci s třídním kolektivem se chrání soukromí všech zúčastněných a využívají se postupy odpovídající věku žáků.

4.7 Rozlišuje se akutní zásah a následná péče

Řešení každé závažné situace má zpravidla tři fáze:

1. **Okamžitá stabilizace** – zastavení ohrožení a zajištění bezpečí.
2. **Objasnění a oznámení** – předání informací, dokumentace a zapojení příslušných osob nebo institucí.
3. **Následná péče** – podpora dítěte, rodiny, třídy a podle potřeby také zaměstnanců školy; kontrola účinnosti přijatých opatření.

4.8 Postup je přiměřený věku dítěte

U dětí mateřské školy a mladších žáků škola:

- používá jednoduché a srozumitelné formulace,
- dbá na klidné prostředí a přítomnost bezpečné dospělé osoby,
- respektuje omezenou schopnost dítěte časově řadit události,
- nevyžaduje dlouhé nebo opakované výpovědi,
- zohledňuje možné projevy strachu, studu, loajality k blízké osobě nebo neschopnost situaci přesně pojmenovat,
- volí především ochranný a podpůrný přístup.

5 Obecný postup zaměstnance při zjištění krizové situace

Každý zaměstnanec školy postupuje podle následujícího základního schématu:

1. **Zastaví bezprostřední ohrožení.**
2. **Zajistí bezpečí dítěte a ostatních osob.**
3. **Posoudí zdravotní stav a v případě potřeby poskytne první pomoc nebo přivolá zdravotnickou záchrannou službu.**
4. **Přivolá dalšího zaměstnance a nenechá ohrožené dítě bez dohledu.**
5. **Informuje ředitelku školy nebo jejího zástupce.**
6. **Informuje třídního učitele a příslušného člena školního poradenského pracoviště.**
7. **Zajistí důkazy a zabrání jejich znehodnocení, pokud je to bezpečné a odpovídá to charakteru situace.**
8. **Sepíše věcný záznam o události.**
9. **Podle rozhodnutí vedení školy jsou informováni zákonní zástupci a příslušné instituce.**
10. **Škola nastaví další opatření a následnou podporu.**

Pokud je jednáním podezřelý zákonný zástupce nebo jiná blízká osoba dítěte, škola jej nekontaktuje automaticky před konzultací s orgánem sociálně-právní ochrany dětí nebo Policií České republiky. Neuvážené kontaktování může dítě vystavit dalšímu ohrožení nebo zmařit odborné šetření.

6 Krizový tým školy

Krizový tým je pracovní skupina, která koordinuje řešení závažných situací. Jeho složení se přizpůsobuje charakteru konkrétní události.

6.1 Stálí členové krizového týmu

- ředitelka školy **Ing. Kateřina Znamenáčková, DiS.**
- školní metodička prevence **Mgr. Andrea Wieulzoeuf, BBA**
- výchovná poradkyně **Mgr. Andrea Wieulzoeuf, BBA**
- speciální pedagožka **Ing. Iva Hybnerová** podle své přítomnosti a charakteru případu,
- třídní učitel dítěte nebo žáka,
- další pověřený pedagogický pracovník podle situace.

U událostí v mateřské škole je členem týmu také:

- vedoucí pracovník mateřské školy nebo pověřená učitelka MŠ,
- třídní učitelka dítěte.

6.2 Kompetence členů krizového týmu

Ředitelka školy:

- rozhoduje o celkovém postupu školy,
- odpovídá za zajištění bezpečí v prostorách školy,
- rozhoduje o kontaktování Policie ČR, OSPOD, zdravotnické záchranné služby a dalších institucí, pokud povinnost nevyžaduje okamžité jednání kteréhokoli zaměstnance,
- koordinuje oficiální komunikaci se zákonnými zástupci a veřejností,
- přijímá organizační a personální opatření,
- zajišťuje ochranu dokumentace.

Školní metodička prevence:

- koordinuje postup při výskytu rizikového chování,
- poskytuje metodickou podporu pedagogům,
- podílí se na rozhovorech, vyhodnocení situace a návrhu opatření,
- koordinuje práci s třídním kolektivem,
- zajišťuje návaznou preventivní a intervenční podporu,
- vede nebo shromažďuje příslušné záznamy.

Výchovná poradkyně:

- podílí se na řešení vzdělávacích, výchovných a rodinných souvislostí případu,
- spolupracuje se školskými poradenskými zařízeními,
- podílí se na nastavování podpůrných opatření,
- zajišťuje předávání potřebných informací v rámci školního poradenského pracoviště.

Speciální pedagožka:

- poskytuje odborný pohled na potřeby dítěte nebo žáka,
- podílí se na diagnostice vzdělávacích a adaptačních obtíží v rozsahu své kompetence,
- navrhuje vhodnou podporu a úpravu vzdělávacího prostředí,
- konzultuje postup s pedagogy a zákonnými zástupci.

Třídní učitel nebo třídní učitelka:

- předává relevantní informace o dítěti a třídním kolektivu,
- komunikuje se zákonnými zástupci v rozsahu dohodnutém s vedením školy,
- realizuje stanovená podpůrná opatření,
- sleduje další vývoj situace,
- podílí se na práci se třídou.

6.3 Svolání krizového týmu

Krizový tým svolává ředitelka školy nebo jí pověřený pracovník. V akutní situaci není nutné čekat na přítomnost všech členů. Neodkladné kroky provádějí dostupní zaměstnanci bez prodlení.

O jednání krizového týmu se pořizuje stručný záznam obsahující:

- datum a čas,
- přítomné osoby,
- základní popis situace,
- již provedené kroky,
- rozdělení dalších úkolů,
- termín kontroly přijatých opatření.

7 Komunikace v krizové situaci

7.1 Komunikace s dítětem nebo žákem

Dospělý:

- zachová klidný a respektující přístup,
- naslouchá bez hodnocení,
- poděkuje dítěti za sdělení,
- nepodsouvá odpovědi,
- neslibuje naprosté utajení,
- nevyslýchá dítě,
- sdělí mu, co se bude dít dál,
- zajistí, aby dítě nezůstalo samo, pokud je rozrušené nebo ohrožené.

Vhodné věty:

„Děkuji, že jsi mi to řekl/a.“

„Uděláme teď kroky, aby ses cítil/a bezpečně.“

„Není to tvoje vina.“

„Některé informace budu muset předat lidem, kteří nám pomohou.“

„Řeknu ti, co se bude dít dál.“

Nevhodné věty:

„Určitě jsi to špatně pochopil/a.“

„Proč jsi to neřekl/a dřív?“

„Nikomu to neřeknu.“

„To se ti určitě jen zdálo.“

„Musíš mi všechno přesně popsat.“

7.2 Komunikace se zákonnými zástupci

Komunikaci vede zpravidla ředitelka školy, třídní učitel nebo jiný pověřený pracovník.

Škola:

- sděluje ověřené skutečnosti,
- neoznačuje dítě za pachatele před dokončením šetření,
- chrání údaje ostatních dětí,
- popisuje přijatá opatření a další postup,
- stanoví způsob další komunikace,
- z jednání pořizuje písemný záznam.

Při podezření, že ohrožení pochází z rodiny, škola nejprve konzultuje postup s OSPOD nebo Policií České republiky.

7.3 Komunikace s veřejností a médii

Za školu komunikuje výhradně ředitelka školy nebo jí pověřená osoba.

Ostatní zaměstnanci:

- neposkytují informace médiím,
- nezveřejňují informace na sociálních sítích,
- nekomentují událost před rodiči ani veřejností,
- odkazují dotazy na vedení školy.

Při komunikaci je vždy chráněna totožnost a soukromí dětí.

8 Dokumentace krizových situací

O každé závažnější krizové situaci, podezření na rizikové chování nebo přijatém oznámení pořizuje pověřený pracovník školy písemný záznam.

Dokumentace slouží k:

- zachycení podstatných skutečností,
- doložení postupu školy,
- zajištění návaznosti jednotlivých opatření,
- předání potřebných informací odborným institucím,
- vyhodnocení účinnosti přijatých opatření,
- ochraně dítěte, žáka i zaměstnanců školy.

8.1 Obsah záznamu

Záznam obsahuje zejména:

- datum, čas a místo události,
- jméno osoby, která událost oznámila nebo zjistila,
- označení dítěte nebo žáka, kterého se situace týká,
- věcný popis zjištěných skutečností,
- přesné nebo co nejpřesnější zachycení sdělení dítěte,
- jména přítomných osob a případných svědků,
- popis bezprostředně přijatých opatření,
- informace o zdravotním stavu dítěte,
- údaje o tom, kdo byl informován,
- způsob komunikace se zákonnými zástupci,
- zapojení odborných institucí,
- návrh dalšího postupu,
- datum kontroly účinnosti přijatých opatření,
- podpis osoby, která záznam pořídila.

Záznam musí rozlišovat:

- skutečnosti, které zaměstnanec osobně viděl nebo slyšel,
- informace sdělené dítětem, žákem nebo jinou osobou,
- odborné závěry nebo domněnky pracovníka.

Do dokumentace se nepoužívají zlehčující, hodnotící ani neověřené formulace. Místo vyjádření „žák lhal“ se například uvede, že „sdělení žáka se v jednotlivých rozhovorech lišilo“.

8.2 Záznam rozhovoru s dítětem nebo žákem

Při rozhovoru je vhodné zaznamenat:

- kdo rozhovor vedl,
- kdo byl rozhovoru přítomen,
- kde a kdy rozhovor proběhl,

- proč byl rozhovor zahájen,
- jaké otevřené otázky byly položeny,
- co dítě nebo žák uvedl,
- jaký byl jeho aktuální psychický a zdravotní stav,
- zda dítě potřebovalo bezprostřední ochranu nebo odbornou pomoc,
- jaké další kroky mu byly vysvětleny.

Záznam má co nejvěrněji zachytit vlastní slova dítěte. Zvláště při podezření na týrání, zneužívání nebo závažné násilí se dítě neopakovaně nevyslýchá a nejsou mu kladeny sugestivní otázky.

8.3 Uchovávání důkazů

Podle povahy události mohou být relevantní například:

- písemné zprávy,
- kresby nebo vzkazy,
- fotografie poškozených věcí nebo zranění,
- snímky obrazovky,
- elektronická komunikace,
- odkazy na internetový obsah,
- záznamy o absenci,
- svědecká sdělení,
- kamerové záznamy, pokud je škola oprávněně pořizuje,
- nalezené předměty.

Důkazy se uchovávají v původní podobě a zabezpečí se proti ztrátě, úpravě nebo zveřejnění. Zaměstnanci školy sami neprohledávají soukromé mobilní telefony, účty ani osobní věci dítěte způsobem, k němuž nemají právní oprávnění. Mohou dítě nebo zákonného zástupce požádat o dobrovolné předložení relevantního obsahu nebo doporučit jeho zabezpečení pro potřeby dalšího šetření.

8.4 Ochrana osobních údajů

Dokumentace se ukládá zabezpečeným způsobem a je přístupná pouze pracovníkům, kteří ji potřebují k řešení případu.

Informace nejsou součástí běžně dostupné třídní dokumentace. Při předávání údajů externím institucím škola poskytuje pouze informace nezbytné pro splnění právní povinnosti nebo zajištění pomoci dítěti.

8.5 Vyhodnocení případu

U závažnějších nebo déle trvajících situací krizový tým stanoví:

- odpovědnou osobu,
- konkrétní opatření,
- termín jejich provedení,
- způsob sledování dalšího vývoje,
- datum společného vyhodnocení.

Ukončení akutního šetření neznamena automaticky ukončení případu. Škola dále sleduje bezpečí dítěte, situaci ve třídě a účinnost nastavené podpory.

9 Důležité kontakty

Aktuální telefonní čísla, e-mailové adresy a konkrétní kontaktní osoby jsou vedeny v samostatném kontaktním listu, který tvoří přílohu krizového plánu. Kontaktní list se kontroluje nejméně jednou ročně a při každé personální nebo organizační změně.

9.1 Tísňové linky

- Jednotné evropské číslo tísňového volání: **112**
- Hasičský záchranný sbor ČR: **150**
- Zdravotnická záchranná služba: **155**
- Policie České republiky: **158**
- Městská policie: **156**, je-li v místě dostupná

Při telefonátu zaměstnanec sdělí:

- kdo volá,
- co se stalo,
- přesné místo události,
- počet a přibližný věk ohrožených osob,
- zda je někdo zraněn,
- zda nebezpečí stále trvá,
- telefonní číslo pro zpětný kontakt.

Zaměstnanec hovor neukončuje dříve než operátor a řídí se jeho pokyny.

9.2 Kontakty školy

- ředitelka školy,
- zástupce ředitelky,
- vedoucí nebo pověřená pracovnice mateřské školy,
- školní metodička prevence
- výchovná poradkyně,
- speciální pedagožka,
- třídní učitelé ZŠ,
- třídní učitelky MŠ,
- osoba odpovědná za BOZP,
- správce budovy,
- zřizovatel školy.

9.3 Odborné a spolupracující instituce

- místně příslušné pracoviště OSPOD,
- Pedagogicko-psychologickou poradnu Říčany,
- příslušné speciálně pedagogické centrum,
- středisko výchovné péče,
- místně příslušné oddělení Policie ČR,
- dětského praktického lékaře nebo zdravotnické zařízení,
- krizové centrum pro děti a rodiny,

- intervenční centrum,
- zařízení poskytující péči o duševní zdraví dětí,
- poskytovatele certifikovaných nebo odborně garantovaných preventivních programů.

9.4 Celostátní odborná pomoc

Pro děti a žáky:

- **Linka bezpečí: 116 111**
- chatové a e-mailové poradenské služby Linky bezpečí

Pro zákonné zástupce:

- **Rodičovská linka: 606 021 021**

Při podezření na trestný čin, bezprostřední ohrožení dítěte nebo závažné násilí nejsou poradenské linky náhradou za kontaktování Policie ČR, zdravotnické záchranné služby nebo OSPOD.

10 Šikana a závažné vztahové násilí

10.1 Vymezení

Šikana je úmyslné agresivní jednání, jehož cílem je ublížit, ponížit, zastrašit nebo ovládnout jiné dítě či žáka. Typicky se opakuje nebo hrozí jeho opakování a mezi zúčastněnými existuje nerovnováha sil, která může být fyzická, psychická, sociální, komunikační nebo početní.

Šikana může mít podobu:

- fyzických útoků,
- nadávek, ponižování a výhrůžek,
- úmyslného ničení nebo ukrývání věcí,
- vydírání a nucení k určitému jednání,
- sociálního vylučování a systematického ignorování,
- šíření pomluv,
- ponižujících her nebo „legrace“ na účet dítěte,
- nevhodných doteků a sexualizovaného jednání,
- útoků v digitálním prostředí,
- zneužití skupinové převahy.

Ne každý konflikt, hádka nebo jednorázový projev agrese je šikanou. Každé ubližující jednání však musí škola řešit. Opakované nebo závažné násilí se neposuzuje pouze podle toho, zda již naplňuje všechny znaky šikany.

U dětí mateřské školy může být vzhledem k jejich věku obtížné spolehlivě posoudit dlouhodobý záměr nebo plně rozvinutou nerovnováhu sil. Škola proto pracuje především s konkrétním ubližujícím chováním, jeho četností, dopadem na dítě a potřebou bezprostřední ochrany.

10.2 Možné varovné signály

Mezi přímé signály mohou patřit:

- posměšky, nadávky a výhrůžky,
- opakované strkání, bití nebo kopání,
- úmyslné ničení věcí,
- nucení dítěte k úkolům, službám nebo odevzdávání věcí,
- ponižování před ostatními,
- opakované vylučování ze hry nebo skupiny,
- strach dítěte z konkrétního spolužáka,
- nápadná převaha jednoho dítěte nebo skupiny nad druhým.

Mezi nepřímé signály mohou patřit:

- náhlá nechut' chodit do školy nebo školky,
- opakované bolesti břicha, hlavy nebo ranní nevolnost,
- zhoršení nálady, plačtivost nebo úzkost,
- náhlé zhoršení školního výkonu,
- poškozené nebo ztracené věci,

- nevysvětlená poranění,
- osamělost a vyřazování z kolektivu,
- neochota mluvit o dění ve třídě,
- změny ve stravování nebo spánku,
- zvýšená podrážděnost či agresivita,
- strach z mobilního telefonu nebo naopak jeho neustálé kontrolování.

Jednotlivý signál sám o sobě šikanu nepotvrzuje. Soubor signálů nebo výrazná změna chování však vyžaduje citlivé prověření.

10.3 Základní zásady řešení

Škola při podezření na šikanu:

- zajistí bezpečí dítěte, kterému je ubližováno,
- nebagatelizuje oznámení,
- neřeší případ veřejně před třídou,
- nekonfrontuje oběť s dítětem podezřelým z ubližování,
- nevede společný rozhovor všech zúčastněných na začátku šetření,
- nezveřejňuje jména ani podrobnosti případu,
- zabrání domlouvání výpovědí,
- vede jednotlivé rozhovory odděleně,
- průběžně pořizuje písemné záznamy,
- informuje ředitelku školy a školní metodičku prevence,
- podle závažnosti zapojí další odborníky.

Cílem není pouze zjistit, „kdo začal“, ale především:

- zastavit ubližování,
- ochránit ohrožené dítě,
- objasnit vztahy a role ve skupině,
- přijmout odpovídající opatření,
- obnovit bezpečí ve třídě,
- zabránit odvetě a opakování.

10.4 První postup zaměstnance

Zaměstnanec, který obdrží oznámení nebo zaznamená podezřelé chování:

1. zastaví probíhající útok nebo nevhodné jednání,
2. oddělí zúčastněné děti,
3. zajistí dohled a bezpečí ohroženého dítěte,
4. podle potřeby poskytne první pomoc,
5. nevyslýchá děti společně,
6. stručně zaznamená, co osobně viděl nebo slyšel,
7. informuje ředitelku školy, třídního učitele a školní metodičku prevence,
8. řídí se dohodnutým dalším postupem.

Pokud je útok závažný, dítě je zraněné, dochází ke skupinovému násilí nebo bezprostřednímu ohrožení, zaměstnanec nečeká na svolání celého krizového týmu a přivolá Policii ČR nebo zdravotnickou záchrannou službu.

10.5 Postup při podezření na počáteční šikanu

Počáteční šikana může být méně nápadná, nemusí být dosud skupinově rozvinutá a škola ji může při dostatečné odborné kompetenci řešit vlastními silami.

Doporučený postup

1. Odhad závažnosti situace

Školní metodická prevence společně s ředitelkou školy a třídním učitelem posoudí:

- kdo je ohrožen,
- jak dlouho situace trvá,
- jak často se jednání opakuje,
- jaké formy ubližování se objevují,
- zda existuje nerovnováha sil,
- zda je dítě aktuálně v bezpečí,
- jaké jsou vztahy ve třídě,
- zda případ nepřesahuje možnosti školy.

2. Rozhovor s oznamovatelem

Zjišťuje se:

- co konkrétně viděl nebo slyšel,
- kdy a kde se situace odehrávala,
- kdo byl přítomen,
- zda se jednání opakuje,
- kdo může podat další informace.

3. Rozhovor s dítětem, kterému je ubližováno

Rozhovor probíhá v bezpečném prostředí bez přítomnosti ostatních dětí.

Dítěti se sdělí:

- že není viníkem ubližování,
- že škola situaci bere vážně,
- kdo bude případ řešit,
- jak bude zajištěno jeho bezpečí,
- na koho se může kdykoli obrátit.

Dítě není nuceno ke společnému rozhovoru s dítětem podezřelým z ubližování ani k okamžitému odpuštění nebo usmíření.

4. Nalezení vhodných svědků

Škola vyhledá děti, které mají o dění věrohodné informace. Za vhodné svědky se nepovažují automaticky pouze blízcí kamarádi jedné ze stran.

5. Individuální rozhovory se svědky

Rozhovory probíhají jednotlivě. Děti nejsou předem informovány o výpovědích ostatních a nejsou společně konfrontovány.

6. Ochrana ohroženého dítěte

Podle situace může škola:

- zvýšit dohled,
- určit bezpečnou dospělou osobu,
- upravit zasedací pořádek nebo organizaci přestávek,
- zajistit doprovod v rizikových prostorách,
- oddělit děti při konkrétních činnostech,
- nastavit pravidelné kontrolní rozhovory,
- upravit organizaci družiny, jídelny nebo šatny.

Ochranná opatření nesmí vést k potrestání nebo izolaci dítěte, kterému bylo ubližováno.

7. Rozhovor s dítětem nebo dětmi podezřelými z ubližování

Rozhovor se vede až po shromáždění základních informací.

Pracovník školy:

- popisuje konkrétní zjištěné chování,
- nepoužívá ponižující označení,
- vyžaduje ukončení ubližování,
- informuje o dalším postupu,
- zjišťuje míru náhledu dítěte,
- nepřipouští přenášení odpovědnosti na oběť.

8. Vyhodnocení a nastavení opatření

Krizový tým stanoví:

- ochranná opatření pro oběť,
- výchovná a podpůrná opatření pro dítě, které ubližovalo,
- způsob práce s třídním kolektivem,
- komunikaci se zákonnými zástupci,
- termíny kontroly.

9. Jednání se zákonnými zástupci

Zákonní zástupci jednotlivých dětí jsou zpravidla informováni odděleně.

Škola:

- sdělí konkrétní zjištění týkající se jejich dítěte,
- představí přijatá opatření,
- neprozrazuje citlivé údaje o jiných dětech,
- dohodne další spolupráci,
- pořídí z jednání zápis.

Společné jednání rodičů oběti a dítěte, které ubližovalo, se v počáteční fázi zpravidla neorganizuje.

10. Práce se třídou

Po individuálním vyřešení případu následuje práce se třídou zaměřená na:

- obnovení pocitu bezpečí,
- jasné odmítnutí ubližování,
- posílení role přihlížejících,
- podporu respektu a spolupráce,
- nastavení nebo připomenutí pravidel,
- možnost bezpečně vyhledat pomoc.

Při práci se třídou nejsou zveřejňovány podrobnosti individuálních rozhovorů.

11. Následné sledování

Škola situaci sleduje i po ukončení šetření. Kontroluje zejména:

- zda ubližování skutečně skončilo,
- zda nedochází k odvetě,
- zda se nezměnila forma útoků,
- zda se oběť cítí bezpečně,
- jak se vyvíjí klima třídy,
- zda dítě, které ubližovalo, dodržuje nastavená opatření.

10.6 Postup při pokročilé nebo mimořádně závažné šikaně

Za pokročilou nebo mimořádně závažnou situaci se považuje zejména:

- skupinové násilí,
- útok více dětí proti jednomu,
- opakované fyzické napadání,
- závažné vyhrožování,
- vydírání,
- sexualizované násilí,
- použití nebezpečného předmětu,
- vážné zranění,
- dlouhodobá systematická šikana,
- situace, kdy třída přijala násilné normy,
- jednání s možnými znaky přestupku nebo trestného činu,
- případ, který škola není schopna bezpečně vyřešit vlastními silami.

Bezprostřední postup

1. **Zastavit násilí a zajistit bezpečí.**
2. **Oddělit oběť od útočících dětí.**
3. **Zajistit zdravotní stav a případně přivolat zdravotnickou záchrannou službu.**
4. **Přivolat další zaměstnance a zajistit dohled nad skupinou.**
5. **Zabránit domlouvání výpovědí.**
6. **Informovat ředitelku školy a školní metodičku prevence.**
7. **Podle závažnosti okamžitě kontaktovat Policii ČR.**
8. **Informovat zákonné zástupce způsobem, který nenaruší policejní nebo jiné odborné šetření.**
9. **Kontaktovat OSPOD a odborné pracoviště podle charakteru situace.**
10. **Zajistit krizovou a následnou podporu oběti.**

Škola se v takovém případě nepokouší situaci vyřešit pouze běžným pohovorem, omluvou nebo jednorázovým kázeňským opatřením.

Spolupráce s externími institucemi

Podle charakteru případu škola spolupracuje zejména s:

- Policií České republiky,
- OSPOD,
- pedagogicko-psychologickou poradnou,
- střediskem výchovné péče,
- krizovým centrem,
- zdravotnickým nebo psychologickým pracovištěm.

Škola respektuje pokyny Policie ČR, zejména pokud by vlastní rozhovory mohly ovlivnit výpovědi nebo znehodnotit důkazy.

Následná opatření

Po zvládnutí akutní situace škola:

- stanoví dlouhodobý plán ochrany oběti,
- zajistí odbornou podporu podle potřeby,
- pracuje s dítětem nebo dětmi, které se dopustily násilí,
- pracuje s přihlížejícími a celou třídou,
- poskytne podporu pedagogům,
- vyhodnotí nedostatky v dohledu a organizaci,
- upraví preventivní opatření,
- pravidelně kontroluje další vývoj.

10.7 Výchovná a podpůrná opatření

Opatření se volí individuálně podle věku dítěte, závažnosti jednání, jeho opakování, míry porozumění následkům a potřeb všech zúčastněných.

Mohou zahrnovat:

- individuální výchovný pohovor,
- zvýšený pedagogický dohled,
- spolupráci se zákonnými zástupci,
- individuální výchovný nebo podpůrný plán,
- práci se školním poradenským pracovištěm,
- doporučení péče školského poradenského zařízení,
- zapojení střediska výchovné péče,
- opatření podle školního řádu,
- nápravnou práci se třídou,
- dlouhodobé sledování vztahů.

U dětí mateřské školy se nepoužívají formální kázeňská opatření určená pro žáky základní školy. Důraz je kladen na:

- bezprostřední zastavení nevhodného chování,
- jasné a srozumitelné hranice,
- nácvik vhodného chování,
- podporu rozvoje emocí a sociálních dovedností,
- zvýšený dohled,
- spolupráci s rodinou,
- případnou odbornou podporu.

Omluva, společné setkání nebo restorativní postup mohou být využity pouze tehdy, je-li zajištěno bezpečí oběti, dítě s nimi svobodně souhlasí a nehrozí další nátlak. Omluva sama o sobě nenahrazuje odborné vyřešení šikany.

10.8 Čemu se škola při řešení šikany vyvaruje

Škola nepoužívá zejména tyto nevhodné postupy:

- společné vyslýchání oběti a agresora,
- konfrontaci oběti s agresorem,
- veřejné vyšetřování před třídou,
- hlasování třídy o tom, kdo mluví pravdu,
- bagatelizaci jednání jako běžné dětské legrace,
- nucení oběti k okamžitému odpuštění,
- automatické přenášení odpovědnosti na oběť,
- požadavek, aby si děti situaci vyřešily samy,
- předčasné informování všech rodičů bez ochrany soukromí,
- sankcionování celé třídy bez rozlišení rolí,
- ukončení případu pouze uložením kázeňského opatření,
- neřízenou mediaci v situaci nerovnováhy sil,
- zveřejňování případu na sociálních sítích nebo v neformálních skupinách rodičů.

10.9 Šikana dítěte nebo žáka zaměstnancem školy

Pokud existuje podezření, že dítěti ubližuje zaměstnanec školy:

- oznámení se bezodkladně předává ředitelce školy,
- je zajištěno bezpečí dítěte a omezen kontakt s podezřelým zaměstnancem podle povahy situace,
- zaměstnanec podezřelý z jednání nevede šetření ani rozhovor s dítětem,
- o situaci se pořídí záznam,
- ředitelka posoudí povinnost kontaktovat Policii ČR, OSPOD nebo další orgány,
- škola informuje zákonné zástupce, nebrání-li tomu ochrana dítěte nebo pokyn orgánu činného v trestním řízení,
- je zajištěna podpora dítěti a případně třídnímu kolektivu.

Pokud se podezření týká ředitelky školy, zaměstnanec se obrací na zřizovatele a podle povahy jednání přímo na Policii ČR nebo OSPOD.

10.10 Šikana zaměstnance dítětem, žákem nebo zákonným zástupcem

Také zaměstnanec školy má právo na bezpečné pracovní prostředí.

Při opakovaném nebo závažném ponižování, vyhrožování, digitálních útocích či násilí vůči zaměstnanci:

- je informována ředitelka školy,
- uchovají se dostupné důkazy,
- posoudí se bezpečnostní riziko,
- nastaví se způsob další komunikace,
- podle závažnosti se kontaktuje Policie ČR,
- škola přijme organizační opatření k ochraně zaměstnance,
- situace se řeší také v rovině vztahů a klimatu třídy.

Jednotlivý projev vzdoru nebo vývojově podmíněné nevhodné chování malého dítěte se automaticky neoznačuje za šikanu. Rozhodující je charakter, intenzita, opakování a dopad jednání.

11 Kyberšikana a další digitální incidenty

11.1 Vymezení

Kyberšikana je forma psychického ubližování realizovaná prostřednictvím digitálních technologií. Může probíhat pomocí mobilního telefonu, komunikačních aplikací, sociálních sítí, elektronické pošty, online her, sdílených platforem nebo jiných digitálních služeb.

Může mít zejména podobu:

- opakovaného zasílání urážlivých, ponižujících nebo výhrůžných zpráv,
- zesměšňování dítěte ve skupinové komunikaci,
- šíření pomluv nebo nepravdivých informací,
- zveřejnění ponižující fotografie, videa nebo zvukového záznamu,
- pořizování a sdílení záznamů bez souhlasu,
- vytvoření falešného profilu,
- vydávání se za jinou osobu,
- vylučování dítěte z online skupiny s cílem mu ublížit,
- nabourání nebo zneužití účtu,
- zveřejňování osobních údajů,
- online vydírání,
- nucení dítěte k zasílání fotografií, videí nebo jiného obsahu,
- tvorby nebo šíření digitálně upravených a falešných materiálů včetně materiálů vytvořených pomocí umělé inteligence,
- opakovaného obtěžování v online hrách nebo komunikačních aplikacích.

Digitální útok se může odehrát mimo vyučování a mimo školní prostředí. Škola se jím zabývá tehdy, pokud se týká jejích dětí, žáků nebo zaměstnanců a narušuje jejich bezpečí, vzdělávání, vztahy či klima školy.

Ne každý nevhodný příspěvek nebo jednorázový konflikt je kyberšikanou. Také jednorázový digitální incident však může mít vzhledem k rychlosti šíření a počtu příjemců velmi závažný dopad a vyžaduje bezodkladnou reakci.

11.2 Zvláštnosti kyberšikany

Při řešení škola zohledňuje zejména:

- možnost rychlého a nekontrolovatelného šíření obsahu,
- časovou a místní neomezenost útoku,
- možné zapojení velkého počtu přihlížejících,
- možnost anonymního nebo falešného účtu,
- trvalejší dostupnost zveřejněného obsahu,
- obtížnost úplného odstranění materiálu,
- propojení online a osobní šikany,
- výrazný dopad i jediného zveřejnění ponižujícího materiálu.

11.3 První postup zaměstnance

Zaměstnanec, který se o digitálním incidentu dozví:

1. vyslechne dítě klidně a bez zpochybňování,
2. zjistí, zda dítěti hrozí bezprostřední nebezpečí,
3. doporučí dítěti, aby na další útoky nereagovalo,
4. zajistí uchování dostupných důkazů,
5. upozorní dítě, aby zprávy, profil nebo komunikaci před uložením důkazů nemazalo,
6. informuje ředitelku školy, třídního učitele a školní metodičku prevence,
7. pořídí písemný záznam,
8. podle závažnosti zajistí informování zákonných zástupců,
9. při podezření na trestný čin, vydírání, vyhrožování, sexuální nátlak nebo bezprostřední ohrožení kontaktuje Policii ČR.

11.4 Zajištění důkazů

Je vhodné uchovat zejména:

- snímky obrazovky včetně data, času a názvu účtu,
- celé znění komunikace, nikoli jen vybranou část,
- internetový odkaz,
- název aplikace nebo platformy,
- označení profilu nebo uživatelského účtu,
- fotografie, videa nebo zvukové záznamy,
- seznam osob, kterým byl obsah zaslán,
- informace o tom, kdy se dítě o zveřejnění dozvědělo,
- svědectví dalších osob.

Pokud je to možné, zaznamená se obsah ještě před jeho nahlášením a odstraněním.

Škola bez oprávnění nevstupuje do osobních účtů dítěte, nevyžaduje jeho hesla a neprohledává soukromé zařízení. Dítě nebo zákonný zástupce může škole relevantní obsah dobrovolně ukázat nebo poskytnout.

11.5 Ochrana dítěte

Podle situace škola dítěti doporučí a pomůže:

- zablokovat útočící účet,
- změnit nastavení soukromí, změnit heslo a zapnout dvoufázové ověření,
- nahlásit závadný obsah provozovateli služby,
- požádat o odstranění příspěvku, profilu nebo materiálu,
- omezit další šíření obsahu,
- informovat důvěryhodnou dospělou osobu,
- neodpovídat výhrůžkami ani odvetou,
- nesetkávat se samo s osobou, která jej online kontaktuje,
- při akutním ohrožení kontaktovat Policii ČR.

Škola zajistí také podporu v běžném školním prostředí a sleduje, zda se digitální útok nepřenáší do osobních vztahů ve třídě.

11.6 Rozhovory se zúčastněnými žáky

Rozhovory se vedou odděleně.

Při rozhovoru s dítětem, kterému bylo ubližováno, se zjišťuje:

- co se stalo,
- kdy incident začal,
- zda se opakuje,
- zda zná původce,
- kdo obsah viděl nebo dále šířil,
- zda se bojí přijít do školy,
- zda bylo vydíráno nebo mu bylo vyhrožováno,
- zda byly zveřejněny osobní nebo intimní materiály,
- zda má obavy o své zdraví nebo život.

Při rozhovoru s dítětem podezřelým z útoku se:

- popíše konkrétní zjištěné jednání,
- vyžaduje okamžité ukončení útoku,
- vysvětlí závažnost dalšího sdílení,
- požaduje odstranění obsahu, pokud je to možné a neohrozí to uchování důkazů,
- zjišťuje, komu byl obsah předán,
- stanoví výchovná a podpůrná opatření.

11.7 Falešné materiály a umělá inteligence

Za závažný digitální incident se považuje také vytvoření nebo šíření falešného obrazu, videa, hlasového záznamu či textu, který má poškodit dítě, žáka nebo zaměstnance školy.

Postup školy:

1. zajistit snímky obrazovky, odkazy a původní soubory,
2. zabránit dalšímu sdílení v rámci školních komunikačních kanálů,
3. informovat vedení školy a školní metodičku prevence,
4. posoudit povahu a dopad materiálu,
5. informovat zákonné zástupce dotčených žáků,
6. požádat provozovatele platformy o odstranění obsahu,
7. při vyhrožování, vydírání, sexualizovaném obsahu, poškození práv nebo jiném podezření na protiprávní jednání kontaktovat Policii ČR,
8. pracovat s třídou v oblasti odpovědnosti za tvorbu a šíření digitálního obsahu.

11.8 Intimní nebo sexualizovaný obsah

Pokud se škola dozví o pořizování, držení nebo šíření intimního či sexualizovaného materiálu dítěte:

- materiál se dále nepřeposílá ani nekopíruje mimo nezbytné zajištění důkazu,
- obsah se neukazuje dalším zaměstnancům ani dětem,
- je informována ředitelka školy a školní metodička prevence,

- je zajištěno bezpečí dítěte a citlivý rozhovor,
- podle povahy případu je neprodleně kontaktována Policie ČR a případně OSPOD,
- zákonní zástupci jsou informováni způsobem konzultovaným s příslušnými orgány,
- dítěti je zajištěna psychologická nebo krizová podpora.

Dítě, jehož intimní materiál byl zveřejněn, nesmí být obviňováno ani ponižováno. Primární odpovědnost za další šíření nese každý, kdo materiál bez oprávnění uchovává, přeposílá nebo zveřejňuje.

11.9 Práce s třídním kolektivem

Škola podle situace pracuje také s třídou. Zaměřuje se na:

- bezpečnou komunikaci,
- roli přihlížejících,
- odpovědnost za další sdílení,
- ochranu soukromí,
- digitální stopu,
- možnost nahlásit nevhodný obsah,
- pravidla používání třídních komunikačních skupin,
- respektující chování v online prostředí.

Při práci se třídou se nezveřejňují citlivé podrobnosti ani obsah ponižujících materiálů.

12 Podezření na týrání, zneužívání nebo zanedbávání dítěte – syndrom CAN

12.1 Vymezení

Syndrom CAN zahrnuje různé formy ubližování dítěti, zejména:

- fyzické týrání,
- psychické týrání,
- sexuální zneužívání,
- závažné nebo dlouhodobé zanedbávání,
- vystavování dítěte domácímu násilí,
- využívání dítěte k nepřiměřeným činnostem,
- závažné ohrožování jeho zdravého vývoje.

Úkolem školy není prokázat, že k týrání, zneužívání nebo zanedbávání skutečně došlo. Škola zachytí varovné skutečnosti, zajistí bezprostřední bezpečí dítěte, provede věcný záznam a předá podezření příslušným orgánům.

12.2 Možné varovné signály

Varovnými signály mohou být zejména:

- nevysvětlená nebo opakovaná poranění,
- zranění neodpovídající uvedenému vysvětlení,
- časté modřiny, popáleniny, otisky nebo řezné rány,
- výrazná lekavost nebo strach z dospělého,
- náhlé změny chování,
- dlouhodobý smutek, úzkost nebo stažení,
- silná agresivita,
- sexuálně nepřiměřené znalosti nebo chování,
- strach z odchodu domů,
- častý hlad, nevhodné oblečení nebo nedostatečná hygiena,
- neléčené zdravotní obtíže,
- nápadná únava nebo nedostatek spánku,
- pravidelná péče o mladší sourozence nepřiměřená věku dítěte,
- časté absence,
- sebepoškozování nebo výroky o smrti,
- sdělení dítěte o násilí, dotycích, strachu nebo zanedbávání,
- výrazné zhoršení prospěchu nebo soustředění.

Žádný jednotlivý znak nemusí sám o sobě znamenat týrání nebo zanedbávání. Zaměstnanec však nesmí závažný nebo opakující se signál přehlížet.

12.3 Bezprostřední ohrožení dítěte

Pokud je dítě aktuálně zraněno, bezprostředně ohroženo nebo hrozí, že bude vydáno osobě, která jej může ohrozit:

1. zaměstnanec zajistí dítěti bezpečné místo a dohled,
2. podle zdravotního stavu přivolá zdravotnickou záchrannou službu,
3. informuje ředitelku školy,
4. kontaktuje Policii ČR a OSPOD,
5. řídí se pokyny příslušných orgánů,
6. neinformuje automaticky osobu, která může být původcem ohrožení,
7. pořídí věcný a časově přesný záznam.

Při akutním ohrožení zaměstnanec nečeká na souhlas zákonného zástupce ani na společné jednání školního poradenského pracoviště.

12.4 Sdělení dítěte

Pokud se dítě svěří:

- dospělý zachová klid,
- poděkuje mu za důvěru,
- ujistí ho, že za ubližování nenese odpovědnost,
- nechá dítě mluvit vlastními slovy,
- nepokládá sugestivní nebo podrobně vyšetřovací otázky,
- neslibuje úplné utajení,
- vysvětlí, že musí zajistit pomoc,
- zapíše co nejpřesněji, co dítě uvedlo,
- bezodkladně informuje ředitelku školy.

Vhodné otázky:

- „Můžeš mi říct, co se stalo?“
- „Kdy se to stalo?“
- „Je teď někdo v nebezpečí?“
- „Bojíš se dnes vrátit domů?“
- „Je ještě někdo, komu se to děje?“

Nevhodné otázky:

- „To ti udělal tatínek, že?“
- „Jsi si jistý/á, že sis to nevymyslel/a?“
- „Proč ses nebránil/a?“
- „Kolikrát přesně a jakým způsobem se tě dotýkal?“

Podrobné zjišťování je úkolem odborně způsobilých orgánů, nikoli školy.

12.5 Postup školy při podezření

1. Zaměstnanec zaznamená konkrétní skutečnosti, které viděl, slyšel nebo mu byly sděleny.
2. Bezodkladně informuje ředitelku školy.
3. Ředitelka zapojí podle situace určeného člena školního poradenského pracoviště.
4. Škola posoudí, zda jde o bezprostřední ohrožení.
5. Podezření oznámí místně příslušnému OSPOD.
6. Při podezření na trestný čin, závažné násilí nebo sexuální zneužívání kontaktuje Policii ČR.
7. Škola se řídí pokyny OSPOD a Policie ČR.
8. Dítěti zajistí bezpečí, stabilní podporu a citlivé zacházení.
9. Vede zabezpečenou dokumentaci.

Oznámení OSPOD není obviněním konkrétní osoby. Škola oznamuje skutečnosti, které mohou nasvědčovat ohrožení dítěte.

12.6 Kontaktování zákonných zástupců

Při běžných vzdělávacích nebo hygienických obtížích je spolupráce s rodinou zpravidla žádoucí.

Při podezření na:

- fyzické týrání,
- psychické týrání,
- sexuální zneužívání,
- závažné domácí násilí,
- ohrožení ze strany zákonného zástupce nebo blízké osoby,

škola zákonné zástupce nekontaktuje automaticky před konzultací s OSPOD nebo Policií ČR.

Předčasné informování podezřelé osoby může:

- zvýšit ohrožení dítěte,
- vést k ovlivňování dítěte,
- způsobit zničení důkazů,
- zkomplikovat odborné nebo policejní šetření.

12.7 Podezření na sexuální zneužívání

Při podezření na sexuální zneužívání:

- se dítě nevyslýchá podrobně,
- není žádáno o názornou ukázkou,
- nejsou mu opakovaně kladeny stejné otázky,
- jeho sdělení se zaznamená co nejpřesněji,
- je bezodkladně informována ředitelka školy,
- škola kontaktuje Policii ČR a OSPOD,
- důkazy se neperou, nečistí ani jinak neupravují,
- dítěti se zajistí bezpečí a odborná podpora.

12.8 Podezření na zanedbávání

Při podezření na zanedbávání škola:

- vede věcné záznamy o opakovaných skutečnostech,
- sleduje absenci, hygienu, stravování, zdravotní péči a další potřeby dítěte,
- citlivě komunikuje s rodinou, pokud tím dítě není ohroženo,
- nabídne dostupné možnosti podpory,
- zapojí školní poradenské pracoviště,
- při trvajícím nebo závažném podezření informuje OSPOD.

Sociální nebo ekonomická obtíž rodiny sama o sobě nesmí být důvodem ke stigmatizaci dítěte. Rozhodující je míra a trvání ohrožení jeho zdraví, bezpečí a vývoje.

12.9 Dítě ohrožené domácím násilím

Dítě může být ohroženo také tehdy, pokud je svědkem násilí mezi blízkými osobami, i když není přímo fyzicky napadáno.

Škola:

- bere sdělení dítěte vážně,
- zjišťuje pouze nezbytné informace,
- neposílá dítě do role prostředníka mezi rodiči,
- nekonfrontuje rodiče společně ve škole,
- konzultuje postup s OSPOD,
- při akutním ohrožení kontaktuje Policii ČR,
- dítěti poskytuje stabilní a předvídatelné školní prostředí.

12.10 Následná podpora dítěte

Po oznámení případu škola:

- nadále sleduje bezpečí a psychický stav dítěte,
- určí důvěryhodnou kontaktní osobu,
- poskytne přiměřené úpravy ve vzdělávání,
- respektuje možné výkyvy soustředění, výkonu a chování,
- nezjišťuje od dítěte podrobnosti probíhajícího šetření,
- chrání jeho soukromí,
- spolupracuje s odbornými institucemi,
- podle potřeby zajistí podporu třídnímu kolektivu.

13 Sebepoškozování

13.1 Vymezení

Sebepoškozování je úmyslné poranění vlastního těla, jehož bezprostředním cílem nemusí být ukončení života. Vždy však představuje závažný signál psychické nepohody a vyžaduje citlivou reakci a odborné posouzení.

U dětí mateřské školy a mladších žáků mohou některé projevy, například bouchání hlavou, škrábání, kousání nebo jiné autoagresivní jednání, souviset také s vývojovou nezralostí, přetížením, obtížemi v komunikaci nebo speciálními vzdělávacími potřebami. Ani v těchto případech se jednání nebagatelizuje.

13.2 Možné signály

- nevysvětlené nebo opakované řezné rány, škrábance či popáleniny,
- zakrývání částí těla i v teplém počasí,
- krev na oblečení nebo osobních věcech,
- nalezení ostrých předmětů,
- kresby nebo texty související s ubližováním sobě,
- výroky o potřebě se potrestat,
- výrazná úzkost, smutek nebo stažení,
- sociální izolace,
- časté bolesti bez jasné příčiny,
- prudké změny nálady,
- sdílení obsahu podporujícího sebepoškozování.

13.3 Bezprostřední postup

Pokud došlo k aktuálnímu poranění:

1. zaměstnanec odstraní dostupné nebezpečné předměty, pokud to lze bezpečně,
2. dítě nenechá samotné,
3. poskytne první pomoc,
4. podle závažnosti přivolá zdravotnickou záchrannou službu,
5. informuje ředitelku školy a určeného člena školního poradenského pracoviště,
6. zajistí informování zákonného zástupce, nebrání-li tomu podezření na ohrožení dítěte v rodině,
7. pořídí písemný záznam.

Pokud existuje pochybnost, zda šlo také o sebevražedný úmysl, postupuje se podle kapitoly o sebevražedném chování.

13.4 Rozhovor s dítětem

Rozhovor vede klidná dospělá osoba v soukromí.

Je vhodné říci:

- „Všiml/a jsem si, že máš poranění. Mám o tebe starost.“
- „Můžeš mi říct, co se stalo?“
- „Napadlo tě někdy, že bys nechtěl/a být naživu?“
- „Máš teď chuť znovu si ublížit?“
- „Máš u sebe něco, čím by sis mohl/a ublížit?“
- „Kdo ti může pomoci, když je ti těžko?“

Přímá otázka na sebevražedné myšlenky není dítěti podsouváním nápadu. Slouží k posouzení bezprostředního nebezpečí.

Nevhodné je:

- vyčítat dítěti jeho jednání,
- označovat jej za hledání pozornosti,
- požadovat okamžitý slib, že už to nikdy neudělá,
- vyhrožovat trestem,
- ukazovat poranění dalším osobám,
- řešit situaci před třídou.

13.5 Informování zákonných zástupců

Zákonný zástupce je informován věcně a bez obviňování.

Škola doporučí:

- bezodkladné odborné posouzení,
- kontakt s dětským lékařem, psychologem nebo psychiatrem,
- odstranění nebo zabezpečení předmětů a látek, kterými by si dítě mohlo ublížit,
- zvýšený dohled podle doporučení odborníka.

Pokud zákonný zástupce odmítá zajistit nezbytnou pomoc a dítě zůstává ohrožené, škola kontaktuje OSPOD; při bezprostředním ohrožení také zdravotnickou záchrannou službu nebo Policii ČR.

13.6 Následná podpora ve škole

Škola:

- určí bezpečnou kontaktní osobu,
- domluví způsob, jak dítě požádá o pomoc,
- nastaví přiměřené úpravy ve vzdělávání,
- omezí přístup k rizikovým předmětům v rámci možností školy,
- sleduje vývoj situace,
- spolupracuje s rodinou a odborníky,
- zachovává důvěrnost informací.

Škola neprovádí terapii ani odbornou diagnostiku, ale vytváří bezpečné prostředí a zajišťuje návaznost odborné péče.

14 Sebevražedné výroky, myšlenky nebo jednání

14.1 Základní pravidlo

Každý výrok dítěte o smrti, přání nebýt naživu, úmyslu zemřít nebo konkrétním způsobu sebevraždy se bere vážně.

Výrok se nehodnotí jako pouhá manipulace, vtip nebo snaha získat pozornost, dokud není bezpečí dítěte odborně posouzeno.

14.2 Varovné projevy

- výroky „nechci žít“, „radši bych tu nebyl/a“ nebo „všem by bylo lépe beze mě“,
- vyhledávání způsobů sebevraždy,
- konkrétní plán,
- shromažďování léků nebo nebezpečných předmětů,
- loučení, rozdávání věcí nebo psaní dopisu,
- výrazná beznaděj,
- náhlý klid po období silné krize,
- předchozí sebevražedný pokus,
- kombinace sebepoškozování a výroků o smrti,
- závažná ztráta, ponížení, šikana nebo rodinná krize,
- útěk nebo úmyslné vystavování se nebezpečí.

14.3 Bezprostřední riziko

Za bezprostřední riziko se považuje zejména situace, kdy dítě:

- právě provádí sebevražedné jednání,
- má konkrétní plán a dostupné prostředky,
- uvede, že si chce ublížit bezprostředně,
- je pod vlivem látky a vyjadřuje sebevražedný úmysl,
- již požilo léky nebo jinou látku,
- je vážně zraněné,
- se pokouší opustit školu s úmyslem si ublížit.

Postup:

1. dítě se nenechává samotné,
2. odstraní se dostupné prostředky ohrožení, pokud je to bezpečné,
3. volá se zdravotnická záchranná služba na čísle 155,
4. podle situace také Policie ČR,
5. informuje se ředitelka školy,
6. kontaktuje se zákonný zástupce, pokud není podezřelý z ohrožování dítěte,
7. dítě se nepředává samotné ani se neposílá domů bez doprovodu,
8. pořídí se písemný záznam.

14.4 Rozhovor při sebevražedném výroku

Dospělý se může přímo zeptat:

- „Když říkáš, že nechceš žít, přemýšlel/a jsi o tom, že by sis něco udělal/a?“
- „Přemýšlel/a jsi, jak bys to udělal/a?“
- „Máš něco připraveného?“
- „Chtěl/a bys to udělat dnes nebo v nejbližší době?“
- „Už ses někdy pokusil/a si vzít život?“
- „Jsi teď schopný/á zůstat v bezpečí, než přijde pomoc?“

Při nejistotě se vždy volí bezpečnější postup a situace se konzultuje se zdravotnickou záchrannou službou.

14.5 Nižší, ale trvající riziko

Pokud dítě nemá aktuální plán ani dostupný prostředek, ale vyjadřuje myšlenky na smrt:

- není ponecháno bez podpory,
- je informováno vedení školy a školní poradenské pracoviště,
- je kontaktován zákonný zástupce,
- škola doporučí bezodkladné odborné vyšetření,
- je vytvořen jednoduchý bezpečnostní plán,
- je stanoven další kontakt s dítětem,
- situace se písemně zaznamená.

Bezpečnostní plán může obsahovat:

- komu dítě řekne, že se jeho stav zhoršuje,
- které dospělé osoby jsou dostupné ve škole a doma,
- kde bude dítě během krize v bezpečí,
- jaké rizikové předměty budou zabezpečeny,
- kontakty na odbornou a krizovou pomoc,
- termín dalšího setkání.

Bezpečnostní plán nenahrazuje odbornou péči.

14.6 Návrat dítěte do školy

Po sebevražedné krizi nebo hospitalizaci škola ve spolupráci se zákonnými zástupci a podle možností s odborníkem domluví:

- rozsah informací sdělených pedagogům, kontaktní osobu ve škole,
- přiměřené nároky na výkon,
- možnost klidového místa,
- způsob omlouvání a doplňování učiva,
- postup při zhoršení psychického stavu,
- pravidelné kontrolní rozhovory.

Dítě není nuceno vysvětlovat situaci spolužákům.

14.7 Reakce třídy na závažnou událost

Pokud se třída o události dozví:

- škola poskytne stručnou a věku přiměřenou informaci,
- chrání soukromí dítěte a rodiny,
- nepopisuje způsob sebevražedného jednání,
- neidealizuje ani neromantizuje událost,
- nabídne žákům možnost individuálního rozhovoru,
- sleduje zranitelné děti,
- podle potřeby zapojí krizového intervenanta nebo psychologa.

Při úmrtí dítěte se škola řídí samostatným postupem pro mimořádnou událost a krizovou intervencí.

15 Agresivní chování dítěte nebo žáka

15.1 Vymezení

Za agresivní chování se považuje jednání, při kterém dítě nebo žák ohrožuje sebe, jiné osoby nebo majetek školy. Může jít zejména o:

- fyzické napadání,
- kopání, bití, kousání nebo strkání,
- házení předmětů,
- úmyslné ničení vybavení,
- vyhrožování,
- útěk nebo pokus o útěk,
- prudký afekt spojený se ztrátou kontroly,
- použití předmětu jako zbraně,
- sebepoškozující nebo jiné nebezpečné jednání.

U dětí mateřské školy a mladších žáků může být agresivní nebo afektivní chování projevem přetížení, strachu, vývojové nezralosti, obtíží v komunikaci, zdravotního stavu nebo speciálních vzdělávacích potřeb. Prioritou je vždy bezpečí a zklidnění situace, nikoli okamžité hledání viny nebo trestání.

15.2 Základní zásady

Zaměstnanec školy:

- zachová klid a mluví stručně a srozumitelně,
- odstraní ostatní děti z bezprostředního nebezpečí,
- přivolá dalšího zaměstnance,
- zajistí volnou únikovou cestu,
- odstraní nebezpečné předměty, pokud je to možné bez dalšího rizika,
- nesnaží se dítě překřičet ani ponížovat,
- nedotýká se dítěte bez nezbytného důvodu,
- omezuje fyzický kontakt pouze na situace bezprostředního ohrožení,
- dítě během krize neopouští bez zajištěného dohledu,
- po zklidnění situace zajistí zdravotní a psychický stav všech zúčastněných.

15.3 Bezprostřední postup

1. Zastavit nebezpečné jednání jednoduchou a jasnou výzvou.
2. Zajistit bezpečí ostatních dětí.
3. Přivolat dalšího dospělého.
4. Nabídnout dítěti klidnější prostor, pokud jej lze bezpečně přesunout.
5. Snížit množství podnětů a osob v okolí.
6. Používat krátké pokyny, například:
 - „Zastav.“
 - „Polož ten předmět.“
 - „Pojď se mnou na bezpečné místo.“
 - „Jsem tady a pomohu ti.“

7. Posoudit, zda nehrozí vážné zranění.
8. Při nezvladatelném nebo bezprostředním ohrožení volat Policii ČR nebo zdravotnickou záchrannou službu.
9. Informovat ředitelku školy a zákonného zástupce.
10. Pořídít písemný záznam.

15.4 Fyzické omezení dítěte

Fyzický zásah lze použít pouze jako krajní prostředek k odvrácení bezprostředního ohrožení života nebo zdraví dítěte či jiné osoby.

Zásah musí být:

- nezbytný,
- přiměřený,
- co nejkratší,
- ukončený ihned po pominutí nebezpečí.

Fyzický zásah se nepoužívá jako trest, způsob vynucení poslušnosti ani reakce na slovní vzdor.

Po zásahu škola:

- zkontroluje zdravotní stav dítěte,
- informuje vedení školy a zákonného zástupce,
- pořídí podrobný záznam,
- vyhodnotí, zda je nutná zdravotnická nebo odborná pomoc.

15.5 Postup po zklidnění

Rozhovor s dítětem probíhá až po úplném zklidnění.

Pedagog:

- stručně popíše, co se stalo,
- zjišťuje, co situaci předcházelo,
- pomáhá dítěti pojmenovat emoce,
- stanoví hranice přijatelného chování,
- společně hledá bezpečnější způsob zvládnutí podobné situace,
- nenutí dítě k okamžité omluvě před kolektivem.

Škola podle situace nastaví:

- zvýšený dohled,
- úpravu prostředí nebo režimu,
- bezpečné místo pro zklidnění,
- podporu školního poradenského pracoviště,
- spolupráci se zákonnými zástupci,
- doporučení odborného vyšetření,
- individuální krizový nebo podpůrný plán.

15.6 Opakované agresivní chování

Při opakování se vyhodnocuje:

- spouštěč situace,
- prostředí, čas a přítomné osoby,
- předchozí varovné signály,
- účinnost dosavadních opatření,
- vzdělávací, zdravotní a sociální potřeby dítěte.

U dítěte s poruchou autistického spektra nebo jinými závažnými obtížemi může škola ve spolupráci se školským poradenským zařízením a zákonnými zástupci vytvořit individuální krizový plán. Ten obsahuje známé spouštěče, varovné projevy, doporučené způsoby komunikace, místo zklidnění a rozdělení kompetencí zaměstnanců.

16 Nebezpečný předmět, zbraň nebo pyrotechnika

16.1 Vymezení

Za nebezpečný předmět se považuje zejména:

- střelná nebo plynová zbraň,
- nůž či jiný ostrý předmět,
- maketa nebo předmět vzhledem připomínající zbraň,
- pyrotechnika,
- výbušnina nebo podezřelý předmět,
- chemická látka,
- předmět použitý k vyhrožování nebo napadení.

Každé oznámení o zbraní nebo nebezpečném předmětu se bere vážně, i když může jít o hračku, napodobeninu nebo žert.

16.2 Dítě má u sebe nebezpečný předmět, ale nikoho bezprostředně neohrožuje

Zaměstnanec:

1. zachová klid,
2. přivolá dalšího zaměstnance a informuje vedení školy,
3. zabrání přístupu ostatních dětí,
4. požádá dítě klidným hlasem, aby předmět položilo na určené místo,
5. nesnaží se předmět vytrhnout,
6. dítě neobklopuje větším počtem osob,
7. podle povahy předmětu kontaktuje Policii ČR,
8. informuje zákonného zástupce, pokud Policie ČR neurčí jinak,
9. zajistí písemný záznam.

S nalezenou zbraní nebo podezřelou látkou se manipuluje pouze tehdy, je-li to nezbytné k odvrácení bezprostředního nebezpečí.

16.3 Dítě nebo jiná osoba zbraní vyhrožuje

Zaměstnanec:

- neprovokuje osobu a nehádá se s ní,
- nepokouší se o fyzické odzbrojení, pokud nejde o bezprostřední krajní nouzi,
- udržuje bezpečný odstup,
- pokud možno odvede ostatní děti do bezpečí,
- volá Policii ČR na čísla 158 nebo 112,
- sdělí místo, popis osoby, druh zbraně a směr jejího pohybu,
- řídí se pokyny Policie ČR,
- nevaruje ostatní způsobem, který by mohl útočníka vyprovokovat,
- aktivuje vnitřní bezpečnostní postup školy.

16.4 Nález podezřelého předmětu

Pokud je nalezen opuštěný balíček, zavazadlo, nádoba, pyrotechnika nebo jiný podezřelý předmět:

- předmětu se nikdo nedotýká,
- nemanipuluje se s ním a nepřemísťuje se,
- prostor se zabezpečí,
- děti jsou odvedeny do bezpečné vzdálenosti,
- informuje se ředitelka školy,
- volá se Policie ČR, případně Hasičský záchranný sbor,
- škola se řídí pokyny integrovaného záchranného systému.

16.5 Nález injekční stříkačky nebo ostrého kontaminovaného předmětu

- děti se od předmětu vzdálí,
- předmětu se nedotýkají,
- místo se označí nebo zabezpečí,
- likvidaci zajistí poučená osoba s ochrannými pomůckami nebo příslušná služba,
- při poranění se rána nechá krátce krváct, omyje se vodou a mýdlem, dezinfikuje se a bezodkladně se zajistí lékařské vyšetření,
- informuje se zákonný zástupce a vedení školy,
- událost se zaznamená.

17 Agresivní, nebezpečná nebo neoprávněná osoba ve škole

17.1 Prevence vstupu neoprávněných osob

Škola přijímá organizační opatření, aby byl vstup do budov kontrolovaný.

Zaměstnanci:

- nepouštějí neznámé osoby do budovy bez ověření účelu návštěvy,
- návštěvu směřují na určené kontaktní místo,
- nenechávají vstupní dveře bezdůvodně otevřené,
- upozorní vedení školy na neznámou nebo podezřele se chovající osobu,
- nesdělují cizím osobám informace o přítomnosti konkrétního dítěte.

17.2 Agresivní zákonný zástupce nebo návštěvník

Zaměstnanec:

1. zachová věcný a klidný tón,
2. udržuje bezpečný odstup,
3. nevede konfliktní rozhovor před dětmi,
4. přivolá dalšího pracovníka nebo vedení školy,
5. stanoví jasnou hranici:
 - „Tímto způsobem nemůžeme v rozhovoru pokračovat.“
 - „Prosím, opusťte prostor školy.“
6. nabídne jiný termín nebo písemnou formu komunikace,
7. při vyhrožování, napadení nebo odmítnutí opustit budovu volá Policii ČR,
8. pořídí záznam o události.

Zaměstnanec se nesnaží osobu sám fyzicky vyvést, pokud tím není odvráceno bezprostřední ohrožení.

17.3 Nebezpečná osoba v budově nebo bezprostředním okolí

Při přítomnosti osoby, která je ozbrojená, vyhrožuje, napadá druhé nebo se chová nepředvídatelně:

- volá se Policie ČR,
- vedení školy aktivuje odpovídající bezpečnostní režim,
- podle situace se provede evakuace nebo uzamčení a ukrytí,
- děti se přesunou mimo dohled a dosah nebezpečné osoby,
- mobilní telefony se ztiší,
- zaměstnanci nevycházejí z bezpečného prostoru, dokud nedostanou pokyn Policie ČR,
- nešíří se neověřené informace,
- po skončení události se kontroluje počet dětí a zaměstnanců.

Konkrétní signál pro evakuaci nebo uzamčení budovy musí být stanoven v interní bezpečnostní dokumentaci školy a znám všem zaměstnancům.

17.4 Výhrůžka telefonem, e-mailem nebo zprávou

Příjemce výhrůžky:

- zachová komunikaci a nic nemaže,
- poznamená přesné znění, čas, číslo nebo účet odesílatele,
- při telefonátu si všímá hlasu, zvuků v pozadí a konkrétních údajů,
- nevede zbytečně provokativní komunikaci,
- informuje ředitelku školy,
- kontaktuje Policii ČR,
- řídí se pokyny k evakuaci, ukrytí nebo dalšímu režimu,
- nezveřejňuje výhrůžku rodičům či veřejnosti před koordinací s Policií ČR.

17.5 Komunikace s rodiči a veřejností

Oficiální informace poskytuje ředitelka školy nebo jí pověřená osoba.

Informace mají být:

- ověřené,
- stručné,
- bez identifikace dotčených dětí,
- bez údajů, které by mohly narušit policejní šetření,
- zaměřené na přijatá bezpečnostní opatření.

18 Ztracení dítěte nebo svévolné opuštění školy

18.1 Základní zásada

Jakmile zaměstnanec zjistí, že dítě nebo žák není na místě, kde má být, situaci neprodleně řeší. Nečeká, zda se dítě samo vrátí, pokud jeho poloha není bezpečně ověřena.

Postup se vztahuje zejména na:

- dítě ztracené v budově nebo areálu,
- dítě ztracené při vycházce, výletu či jiné akci,
- svévolné opuštění školy nebo školky,
- nenávrat dítěte ze školní toalety, šatny nebo jiné části budovy,
- útěk dítěte během afektu.

18.2 První postup

1. Pedagog ověří, kdy a kde bylo dítě naposledy viděno.
2. Informuje vedení školy.
3. Zajistí dohled nad ostatními dětmi.
4. Provede rychlou kontrolu bezprostředního okolí:
 - třídy,
 - toalety,
 - šatny,
 - chodby,
 - zahrady,
 - obvyklá místa dítěte.
5. Zjistí od svědků, kam dítě odešlo.
6. Kontaktuje zákonného zástupce.
7. Pokud není dítě bezodkladně nalezeno nebo mohlo opustit areál, kontaktuje Policii ČR.
8. Poskytne Policii ČR popis dítěte, oblečení, zdravotní okolnosti, fotografii a možné místo pohybu.
9. O události pořídí záznam.

Pátrání školy nesmí vést k tomu, že ostatní děti zůstanou bez dozoru.

18.3 Dítě se svévolně vzdálí během vycházky nebo výletu

Vedoucí akce:

- zastaví skupinu na bezpečném místě,
- ověří počet dětí,
- určí pracovníka, který zůstane se skupinou,
- prohledá pouze bezprostřední a bezpečně dostupné okolí,
- informuje vedení školy,
- kontaktuje Policii ČR a zákonného zástupce,
- řídí se pokyny Policie ČR.

Samostatné rozsáhlé pátrání zaměstnanců nenahrazuje přivolání Policie ČR.

18.4 Nalezení dítěte

Po nalezení:

- se ověří zdravotní a psychický stav,
- podle potřeby se zajistí lékařské vyšetření,
- dítě není káráno v akutním rozrušení,
- zjistí se základní důvod odchodu,
- informuje se zákonný zástupce a Policie ČR, pokud byla zapojena,
- vyhodnotí se příčiny a bezpečnostní opatření,
- podle potřeby se vytvoří individuální plán prevence útěku.

18.5 Opakované útěky

Škola ve spolupráci se zákonnými zástupci a školním poradenským pracovištěm vyhodnotí:

- možné spouštěče,
- vztahové nebo vzdělávací obtíže,
- adaptační problémy,
- reakce dítěte na zátěž,
- možná rizika v rodině,
- zdravotní či speciální vzdělávací potřeby.

Při podezření na ohrožení dítěte nebo nedostatečnou spolupráci rodiny škola kontaktuje OSPOD.

19 Předávání dítěte z mateřské školy a riziková přebírající osoba

19.1 Obecné pravidlo

Dítě z mateřské školy může být předáno pouze:

- zákonnému zástupci,
- osobě, kterou zákonný zástupce písemně pověřil,
- jiné oprávněné osobě stanovené podle vnitřních pravidel školy.

Pedagogický pracovník si může ověřit totožnost neznámé přebírající osoby.
Dítě nebude předáno osobě, která není oprávněna je převzít.

19.2 Pro dítě přijde nepověřená osoba

Pedagog:

- dítě nepředá,
- kontaktuje zákonného zástupce,
- vyžádá si postup odpovídající pravidlům školy,
- nepřijímá pouze neověřený ústní pokyn od cizí osoby,
- při konfliktním nebo nebezpečném jednání přivolá vedení školy nebo Policii ČR.

19.3 Podezření, že přebírající osoba je pod vlivem alkoholu nebo jiné látky

Samotné podezření je nutné posuzovat podle konkrétního chování a míry ohrožení dítěte.

Varovnými projevy mohou být:

- porucha koordinace, nesrozumitelná řeč,
- výrazný zápach alkoholu,
- zmatenost,
- agresivita,
- neschopnost bezpečně dítě převzít,
- zjevná neschopnost řídit vozidlo.

Pedagog:

1. zachová klid a neřeší situaci před ostatními dětmi,
2. přivolá dalšího zaměstnance nebo vedení školy,
3. vyjádří konkrétní obavu o bezpečí dítěte,
4. požádá o příchod jiné oprávněné osoby,
5. kontaktuje zákonného zástupce nebo další pověřenou osobu,
6. při bezprostředním ohrožení dítěte nepředá a kontaktuje Policii ČR,
7. při podezření na opakované nebo závažné ohrožování informuje OSPOD,
8. sepíše záznam.

Škola neprovádí orientační dechovou zkoušku přebírající osoby.

19.4 Agresivní požadavek na vydání dítěte

Pokud osoba vyhrožuje, pokouší se dítě odvést násilím nebo odmítá respektovat postup školy:

- dítě je přesunuto do bezpečného prostoru,
- je přivoláno vedení školy a další zaměstnanec,
- volá se Policie ČR,
- zaměstnanci se vyhýbají fyzickému konfliktu, není-li nutné odvrátit bezprostřední napadení,
- chrání se ostatní děti,
- pořídí se záznam.

19.5 Spor mezi zákonnými zástupci

Škola postupuje podle platných rozhodnutí soudu a dostupných právních dokumentů.

Pokud škola nemá doložené omezení rodičovské odpovědnosti nebo zákaz styku, nemůže vycházet pouze z ústního tvrzení druhého rodiče. Při akutním sporu nebo obavě o bezpečí dítěte škola kontaktuje Policii ČR nebo OSPOD.

Škola:

- nevstupuje do rodičovského konfliktu,
- neposkytuje jednomu rodiči právní výklad situace,
- chrání dítě před konfliktní komunikací,
- vede záznam o průběhu události.

19.6 Dítě není vyzvednuto do konce provozní doby MŠ

Pedagog:

1. kontaktuje zákonné zástupce a další pověřené osoby,
2. informuje ředitelku školy nebo určeného vedoucího pracovníka,
3. zůstává s dítětem v bezpečném prostředí,
4. neodvádí dítě domů ani je nepředává nepověřené osobě,
5. pokud se nikoho nepodaří kontaktovat, obrátí se na Policii ČR nebo OSPOD a řídí se jejich pokyny,
6. pořídí písemný záznam,
7. při opakování situace škola projedná věc se zákonnými zástupci a podle závažnosti informuje OSPOD.

Dítěti není situace dávana za vinu a pedagog před ním nekomentuje chování zákonných zástupců.

20 Alkohol, tabákové výrobky, elektronické cigarety a nikotinové sáčky

20.1 Vymezení

Ve všech prostorách Mateřské školy a Základní školy Všešary, při všech akcích pořádaných školou i při činnostech mimo budovu školy platí zákaz užívání, přechovávání, nabízení, distribuce a propagace alkoholu, tabákových výrobků, elektronických cigaret, zahřívaného tabáku, nikotinových sáčků a dalších výrobků obsahujících nikotin.

Vzhledem k věku dětí a žáků školy je jakékoli zjištění užívání těchto výrobků považováno za závažné rizikové chování, které vyžaduje okamžité řešení, spolupráci se zákonnými zástupci a posouzení dalších okolností případu.

Cílem školy není dítě sankcionovat, ale zajistit jeho bezpečí, zjistit příčiny situace a nastavit vhodná preventivní a podpůrná opatření.

20.2 Možné varovné signály

Pedagogický pracovník věnuje zvýšenou pozornost zejména těmto projevům:

- zápach alkoholu nebo kouře,
- typický zápach elektronické cigarety (ovocné nebo sladké aroma),
- nalezení vapovacího zařízení nebo nikotinových sáčků,
- změny chování (nadměrná veselost, ospalost, podrážděnost),
- poruchy koordinace,
- nesrozumitelná řeč,
- zarudlé oči,
- nevolnost nebo zvracení,
- náhlá únava,
- bolesti hlavy,
- opakované odchody na toaletu,
- sdělení spolužáků,
- fotografie nebo videa zveřejněná na sociálních sítích,
- nález prázdných obalů od nikotinových sáčků nebo elektronických cigaret.

Samotný výskyt některého z uvedených znaků ještě neznamená, že dítě skutečně alkohol nebo nikotin užilo. Je však důvodem ke zvýšené pozornosti a citlivému ověření situace.

20.3 Bezprostřední postup zaměstnance

Zjistí-li zaměstnanec školy, že dítě nebo žák užívá nebo je podezřelý z užívání alkoholu či nikotinových výrobků, postupuje následovně:

1. Zachová klid a jedná diskrétně.
2. Zajistí, aby dítě nezůstalo bez dozoru.
3. Posoudí jeho zdravotní stav.
4. Odebere výrobek pouze tehdy, pokud jej dítě dobrovolně vydá.
5. Nevede rozhovor před ostatními dětmi.

6. Informuje ředitelku školy.
7. Informuje školní metodičku prevence nebo výchovnou poradkyni.
8. Bezodkladně kontaktuje zákonné zástupce.
9. Pořídí písemný záznam o události.

20.4 Podezření na požití alkoholu

Pokud má zaměstnanec podezření, že dítě požilo alkohol:

- nenechá dítě odejít samotné,
- nepodává mu žádné léky,
- nepodává kávu ani energetické nápoje,
- zajistí klidné prostředí,
- průběžně sleduje vědomí, dýchání a celkový stav.

Při jakémkoliv zhoršení zdravotního stavu nebo pochybnostech neprodleně přivolá zdravotnickou záchrannou službu na čísle 155.

Škola sama neprovádí orientační dechovou zkoušku.

20.5 Elektronické cigarety a nikotinové sáčky

V posledních letech představují elektronické cigarety a nikotinové sáčky nejčastější formu experimentování dětí s návykovými látkami.

Pedagogický pracovník:

- výrobek zajistí pouze tehdy, pokud jej dítě dobrovolně vydá,
- zjistí základní okolnosti situace,
- ověří, zda výrobek neobsahuje jiné látky (například THC),
- informuje vedení školy,
- kontaktuje zákonné zástupce,
- doporučí rozhovor zaměřený na zdravotní rizika.

Při podezření, že zařízení obsahuje jinou návykovou látku, škola postupuje podle kapitoly „Omamné a psychotropní látky“.

20.6 Rozhovor s dítětem

Rozhovor probíhá v klidném prostředí.

Pedagog používá otevřené otázky.

Například:

- „Můžeš mi popsat, co se stalo?“
- „Víš, co tento výrobek obsahuje?“
- „Kde jsi jej získal?“
- „Použil jsi jej dnes?“
- „Byl u toho ještě někdo?“

Nevhodné je:

- dítě zesměšňovat,
- obviňovat,
- vyhrožovat,
- vyslýchat před spolužáky,
- nutit dítě přiznat se.

20.7 Komunikace se zákonnými zástupci

Škola zákonné zástupce bezodkladně informuje.

Rozhovor je veden věcně.

Cílem je:

- popsat průběh události,
- informovat o zdravotním stavu dítěte,
- projednat další preventivní opatření,
- nabídnout spolupráci školního poradenského pracoviště.

Pokud škola opakovaně zjišťuje užívání těchto výrobků nebo nespolupráci rodiny, zváží další postup ve spolupráci s OSPOD.

20.8 Kdy kontaktovat zdravotnickou záchrannou službu nebo Policii ČR

Zdravotnická záchranná služba se přivolává zejména tehdy, pokud dítě:

- je v bezvědomí,
- nereaguje přiměřeně,
- opakovaně zvrací,
- má poruchy dýchání,
- má křeče,
- není schopno samostatné chůze,
- existuje podezření na otravu alkoholem.

Policie ČR se kontaktuje zejména při:

- podezření na podávání alkoholu dítěti,
- podezření na distribuci nikotinových nebo jiných návykových výrobků dětem,
- odmítnutí spolupráce při závažném ohrožení dítěte,
- jiném podezření na protiprávní jednání.

21 Omamné a psychotropní látky, kratom a jiné psychoaktivní látky

21.1 Vymezení

Ve všech prostorách Mateřské školy a Základní školy Všeštery a při všech akcích pořádaných školou je zakázáno přechovávání, užívání, nabízení, zprostředkování, distribuce nebo výroba omamných a psychotropních látek, přípravků obsahujících tyto látky a dalších psychoaktivních látek.

Do této skupiny patří zejména:

- marihuana,
- hašiš,
- pervitin,
- kokain,
- extáze,
- LSD,
- THC produkty,
- kratom,
- výrobky obsahující syntetické kanabinoidy,
- jedlé produkty obsahující psychoaktivní látky (např. bonbony nebo sušenky),
- neznámé tablety, kapsle, prášky nebo tekutiny.

U žáků prvního stupně základní školy je jakékoli podezření na kontakt s těmito látkami považováno za mimořádně závažnou situaci.

Prioritou školy je ochrana zdraví dítěte.

21.2 Možné varovné signály

Pedagogický pracovník upozorní zejména při těchto projevech:

- výrazná změna chování,
- náhlá ospalost,
- zmatenost,
- neobvyklá euforie, bezdůvodný smích,
- zpomalené reakce,
- poruchy rovnováhy,
- rozšířené nebo naopak zúžené zorničky,
- zarudlé oči,
- nesouvislá řeč,
- zápach neznámých látek,
- nalezení podezřelých sáčků, tablet nebo sušené rostlinné hmoty,
- sdělení spolužáků,
- fotografie nebo videa na sociálních sítích,
- opakované bolesti hlavy nebo břicha bez zjevné příčiny.

Jednotlivý příznak nemusí znamenat užití drogy. Vždy je však důvodem ke zvýšené pozornosti.

21.3 Bezprostřední postup zaměstnance

Zjistí-li zaměstnanec školy nebo vznikne-li důvodné podezření, že dítě užilo psychoaktivní látku:

1. Zachová klid.
2. Zajistí bezpečí dítěte.
3. Nenechá dítě bez dozoru.
4. Posoudí jeho zdravotní stav.
5. Informuje ředitelku školy.
6. Přivolá školní metodičku prevence nebo jiného člena ŠPP.
7. Kontaktuje zákonné zástupce.
8. Při jakémkoli podezření na zdravotní komplikace volá zdravotnickou záchrannou službu.
9. Sepíše záznam.

Škola nikdy nenechá dítě odejít domů samotné.

21.4 Nález podezřelé látky

Najde-li zaměstnanec školy podezřelou látku:

- nemanipuluje s ní více, než je nezbytné,
- zabrání přístupu ostatních dětí,
- látku bezpečně uloží tak, aby nedošlo k jejímu zneužití,
- informuje ředitelku školy,
- podle okolností kontaktuje Policii ČR,
- pořídí písemný záznam.

Látka se nepodrobuje žádnému testování ani ochutnávání.

21.5 Dítě látku dobrovolně vydá

Pokud dítě samo předá podezřelou látku:

- pedagog zachová klid,
- dítěti poděkuje za spolupráci,
- látku převezme pouze za účelem jejího zabezpečení,
- označí datum, čas a místo převzetí,
- informuje vedení školy,
- kontaktuje Policii ČR podle povahy případu,
- sepíše záznam.

Pedagog dítě nevyslýchá způsobem připomínajícím policejní výslech.

21.6 Podezření na distribuci

Za mimořádně závažnou situaci se považuje podezření, že dítě:

- nabízelo drogu jiným dětem,
- přineslo látku za účelem předání,
- předávalo látku spolužákům,
- přechovávalo větší množství látky.

V těchto případech škola:

- bezodkladně informuje Policii ČR,
- zajistí bezpečí ostatních dětí,
- kontaktuje zákonné zástupce,
- spolupracuje s orgány činnými v trestním řízení.

21.7 Rozhovor s dítětem

Rozhovor probíhá v klidném prostředí.

Pedagog používá otevřené otázky.

Například:

- „Víš, co tato látka je?“
- „Kde ses k ní dostal?“
- „Nabídl ti ji někdo?“
- „Použil ji ještě někdo další?“
- „Necítíš se teď špatně?“

Nevhodné je:

- dítě zastrašovat,
- obviňovat,
- vyslýchat před ostatními,
- nutit dítě k přiznání.

21.8 Komunikace se zákonnými zástupci

Škola zákonné zástupce informuje bez zbytečného odkladu.

Rozhovor obsahuje:

- popis situace,
- zdravotní stav dítěte,
- přijatá opatření,
- doporučení odborného vyšetření.

Při opakovaném výskytu škola doporučí využití odborných poradenských služeb.

21.9 Kdy kontaktovat ZZS nebo Policii ČR

Zdravotnická záchranná služba

Volá se zejména při:

- bezvědomí,
- poruchách vědomí,
- křečích,
- poruchách dýchání,
- podezření na otravu,
- výrazné zmatenosti,
- prudkém zhoršení zdravotního stavu.

Policie České republiky

Kontakuje se zejména při:

- podezření na distribuci,
- nalezení většího množství látky,
- podezření na trestný čin,
- odmítání spolupráce při závažném ohrožení dítěte,
- nálezů neznámé drogy.

22 Záškoláctví a riziková absence

22.1 Vymezení

Školní docházka je podle školského zákona povinná. Pravidelná účast dítěte na vzdělávání je jedním ze základních předpokladů jeho úspěšného vzdělávání, zdravého sociálního vývoje a začlenění do kolektivu.

Za záškoláctví se považuje úmyslné neplnění povinné školní docházky bez řádného omluvení zákonným zástupcem nebo bez vědomí zákonných zástupců.

Škola však věnuje pozornost nejen neomluvené absenci, ale také tzv. rizikové absenci, která může být prvním signálem závažnějších obtíží dítěte.

Rizikovou absencí může být například:

- opakovaná krátkodobá omluvená absence,
- výrazně zvýšená omluvená absence,
- časté pozdní příchody,
- opakované odchody během vyučování,
- pravidelné absence v určitých dnech nebo hodinách,
- časté omlouvání bez doložení zdravotních důvodů,
- dlouhodobé vyhýbání se některým předmětům nebo školním akcím.

Úkolem školy není dítě za absenci automaticky trestat, ale zjistit její příčinu a včas nabídnout odpovídající podporu.

22.2 Možné příčiny rizikové absence

Zvýšená absence může souviset například s:

- zdravotními obtížemi,
- psychickými problémy,
- úzkostí,
- strachem ze školy,
- školním neúspěchem,
- šikanou,
- kyberšikanou,
- konflikty ve třídě,
- problémy v rodině,
- zanedbáváním dítěte,
- nepříznivou sociální situací,
- přetěžováním dítěte,
- nevhodným trávením volného času,
- nízkou motivací ke vzdělávání.

U mladších žáků je zvýšená absence často důsledkem obtíží, které dítě samo neumí pojmenovat.

22.3 Varovné signály

Pedagogický pracovník věnuje zvýšenou pozornost zejména tehdy, pokud:

- dítě často chybí bez zjevného důvodu,
- opakovaně přichází pozdě,
- pravidelně odchází ze školy dříve,
- zhoršuje se jeho prospěch,
- ztrácí kontakt se spolužáky,
- bývá unavené,
- působí úzkostně,
- často navštěvuje školní toaletu nebo zdravotníka,
- opakovaně si stěžuje na bolesti hlavy nebo břicha bez zjevné příčiny,
- vyjadřuje obavy z příchodu do školy,
- rodiče se školou dlouhodobě nespolupracují.

Jeden z těchto příznaků nemusí znamenat záškoláctví, jejich opakovaný výskyt však vyžaduje zvýšenou pozornost.

22.4 Bezprostřední postup zaměstnance

Zjistí-li pedagog neomluvenou nebo rizikovou absenci:

1. ověří evidenci docházky,
2. informuje třídního učitele,
3. zjistí základní okolnosti,
4. informuje vedení školy podle vnitřních pravidel,
5. podle potřeby zapojí školní poradenské pracoviště,
6. vede písemný záznam.

Pokud dítě během vyučování svévolně opustí školu, postupuje škola podle kapitoly Ztracení dítěte nebo svévolné opuštění školy.

22.5 Postup školy

Škola postupuje vždy individuálně.

Podle závažnosti situace může:

- uskutečnit rozhovor s dítětem,
- kontaktovat zákonné zástupce,
- svolat společné jednání,
- zapojit školní poradenské pracoviště,
- sledovat vývoj docházky,
- nastavit podpůrná opatření,
- doporučit odborné vyšetření,
- spolupracovat se školským poradenským zařízením,
- spolupracovat s OSPOD.

Cílem školy je především odstranit příčinu zvýšené absence.

22.6 Rozhovor s dítětem

Rozhovor probíhá v bezpečné atmosféře.

Pedagog využívá otevřené otázky.

Například:

- „Jak se ti poslední dobou ve škole daří?“
- „Je něco, kvůli čemu se ti nechce chodit do školy?“
- „Cítíš se ve třídě dobře?“
- „Nestalo se něco mezi tebou a spolužáky?“
- „Je něco, s čím bychom ti mohli pomoci?“

Rozhovor není výsledkem.

Pedagog dítě nepřerušuje ani nezpochybňuje jeho pocity.

22.7 Komunikace se zákonnými zástupci

Při zvýšené absenci škola kontaktuje zákonné zástupce co nejdříve.

Rozhovor je veden partnersky.

Cílem je:

- zjistit příčinu absence,
- nabídnout pomoc,
- domluvit společný postup,
- nastavit pravidla další spolupráce.

Pedagog se vyhýbá obviňování nebo moralizování.

22.8 Kdy kontaktovat OSPOD

Škola zváží kontaktování OSPOD zejména tehdy, pokud:

- zákonní zástupci dlouhodobě nespolupracují,
- absence dítěte se opakuje,
- dítě je pravděpodobně zanedbáváno,
- rodiče neplní povinnosti vyplývající ze školského zákona,
- existuje podezření, že dítě je ohroženo.

Kontaktování OSPOD není trestem pro rodinu.

Jeho cílem je ochrana dítěte a zajištění potřebné podpory.

23 Krádeže a vandalismus

23.1 Vymezení

Škola vytváří prostředí založené na vzájemném respektu, důvěře a odpovědnosti. Krádeže a úmyslné poškození majetku narušují bezpečné klima školy, negativně ovlivňují vztahy mezi dětmi a mohou představovat porušení právních předpisů.

Za krádež se považuje neoprávněné přisvojení cizí věci bez souhlasu jejího vlastníka.

Za vandalismus se považuje úmyslné poškození, ničení nebo znehodnocování majetku školy, spolužáků, zaměstnanců nebo jiných osob.

U žáků mladšího školního věku může být obdobné jednání důsledkem nedostatečně rozvinutého chápání vlastnictví, impulzivitu nebo jiných obtíží. Každou situaci je proto nutné posuzovat individuálně s ohledem na věk dítěte a okolnosti případu.

Cílem školy není dítě stigmatizovat, ale pomoci mu pochopit důsledky jeho jednání, přijmout odpovědnost a předcházet opakování podobných situací.

23.2 Možné varovné signály

Pedagogický pracovník věnuje zvýšenou pozornost například tehdy, pokud:

- dítě opakovaně přináší věci, jejichž původ neumí vysvětlit,
- spolužáci hlásí ztrátu osobních věcí,
- dítě skrývá nalezené předměty,
- objevují se poškozené školní pomůcky nebo vybavení,
- dochází k úmyslnému ničení výtvarných prací nebo osobních věcí spolužáků,
- dítě opakovaně popírá zjevné skutečnosti,
- dochází k opakovanému poškození stejného majetku.

Samotný výskyt některého z těchto znaků nemusí znamenat úmyslnou krádež nebo vandalismus. Vždy je však důvodem k citlivému prověření situace.

23.3 Bezprostřední postup zaměstnance

Zjistí-li zaměstnanec školy podezření na krádež nebo úmyslné poškození majetku:

1. zachová klid,
2. zajistí bezpečí všech zúčastněných,
3. zabrání dalšímu poškození nebo manipulaci s věcmi,
4. zjistí základní okolnosti,
5. informuje třídního učitele a ředitelku školy,
6. podle potřeby zajistí svědectví dalších osob,
7. pořídí písemný záznam.

Pedagog se vyvaruje unáhlených závěrů a nikoho veřejně neobviní.

23.4 Zjišťování okolností

Škola postupuje citlivě a diskrétně.

Rozhovory probíhají odděleně.

Je vhodné zjistit:

- kdy byla věc naposledy viděna,
- kde se událost odehrála,
- kdo byl přítomen,
- zda existují svědci,
- zda se podobná situace již opakovala,
- jaká je přibližná hodnota poškozené nebo odcizené věci.

Škola respektuje práva dítěte a zachovává presumpci neviny.

Zaměstnanci školy nejsou oprávněni provádět osobní prohlídky dítěte ani prohlížet jeho osobní věci bez jeho souhlasu nebo bez zákonného důvodu.

23.5 Rozhovor s dítětem

Rozhovor probíhá v soukromí a bez přítomnosti ostatních dětí.

Pedagog používá otevřené otázky.

Například:

- „Můžeš mi popsat, co se stalo?“
- „Víš něco o ztracené věci?“
- „Viděl jsi, kdo tam byl?“
- „Jak si myslíš, že se teď cítí druhý člověk?“
- „Jak bychom mohli situaci společně napravit?“

Pedagog:

- dítě nepřerušuje,
- neshazuje jeho výpověď,
- nesnaží se získat přiznání za každou cenu,
- nevyhrožuje.

23.6 Komunikace se zákonnými zástupci

Škola informuje zákonné zástupce všech zúčastněných dětí.
Komunikace je vedena věcně, klidně a bez emocí.

Cílem rozhovoru je:

- seznámit rodiče s průběhem události,
- projednat další postup, domluvit případnou náhradu škody,
- nastavit preventivní opatření.

Škola neposkytuje rodičům osobní údaje jiných dětí nad rámec nezbytných informací.

23.7 Kdy kontaktovat Policii České republiky

Policie ČR se kontaktuje zejména tehdy, pokud:

- vznikla větší škoda, existuje podezření na trestný čin,
- dítě opakovaně páchá závažnou majetkovou činnost,
- došlo k vloupání,
- pachatel není znám,
- situace ohrožuje bezpečnost školy.

U mladších žáků je vždy vhodné nejprve konzultovat další postup s vedením školy.

23.8 Náprava vzniklé škody

Škola podporuje především výchovné řešení situace.

Podle okolností může dítě:

- omluvit se poškozenému, podílet se na odstranění následků svého jednání,
- přiměřeným způsobem napravit vzniklou škodu,
- zapojit se do aktivit podporujících odpovědnost za společné prostředí.

Náprava nesmí být ponižující ani nepřiměřená věku dítěte.

23.10 Následná podpora dítěte a práce se třídou

Po vyřešení situace škola:

- sleduje další vztahy mezi dětmi,
- pracuje s třídním kolektivem na tématech důvěry, respektu a odpovědnosti,
- podporuje rozvoj sociálních dovedností,
- podle potřeby zapojí školní poradenské pracoviště,
- spolupracuje se zákonnými zástupci.

Pokud se podobné jednání opakuje, škola společně se zákonnými zástupci hledá jeho příčiny a nastavuje další podpůrná opatření.

24 Úmrtí dítěte, žáka, zaměstnance a jiná traumatická událost

24.1 Vymezení

Úmrtí dítěte, žáka, zaměstnance školy nebo jiná mimořádně závažná událost (např. vážný úraz, náhlé úmrtí člena rodiny dítěte, sebevražda blízké osoby, tragická dopravní nehoda nebo jiná traumatická událost) představuje krizovou situaci, která může významně ovlivnit psychický stav dětí i zaměstnanců školy.

Cílem školy je:

- zajistit bezpečí dětí a zaměstnanců,
- poskytovat pravdivé, citlivé a věku přiměřené informace,
- zabránit šíření neověřených informací,
- nabídnout dětem i zaměstnancům podporu,
- spolupracovat s rodinou a odbornými institucemi.

Každá situace je jedinečná a škola postupuje individuálně s ohledem na charakter události, věk dětí a doporučení odborníků.

24.2 Základní zásady

Při řešení krizové situace škola dodržuje následující principy:

- ověřuje informace před jejich sdělením,
- chrání soukromí dítěte a jeho rodiny,
- komunikuje jednotně,
- poskytuje pouze ověřené informace,
- respektuje přání rodiny, pokud nejsou v rozporu s právními předpisy,
- podporuje děti i zaměstnance,
- nebagatelizuje emoce.

24.3 Bezprostřední postup školy

Po obdržení informace o závažné události:

1. ředitelka školy ověří informace z důvěryhodného zdroje,
2. svolá krizový tým školy,
3. stanoví další postup,
4. rozhodne o způsobu informování zaměstnanců,
5. určí osobu odpovědnou za komunikaci s rodinou,
6. podle potřeby kontaktuje školské poradenské zařízení nebo krizového intervenanta,
7. zajistí podporu třídnímu učiteli,
8. připraví způsob informování dětí.

Veškeré informace směrem k veřejnosti poskytuje pouze ředitelka školy nebo jí pověřená osoba.

24.4 Informování pedagogických pracovníků

Pedagogové jsou informováni co nejdříve.

Informace obsahují:

- ověřená fakta,
- způsob komunikace s dětmi,
- doporučené formulace,
- kontakty na osoby poskytující podporu,
- informace o plánovaných opatřeních.

Pedagogové jsou upozorněni, aby nešířili neověřené informace ani spekulace.

24.5 Informování dětí

Informace dětem sděluje zpravidla třídní učitel nebo jiný pedagog, kterého děti dobře znají.

Sdělení má být:

- pravdivé,
- stručné,
- věku přiměřené,
- klidné,
- citlivé.

Je vhodné používat jasné formulace.

Například:

„Mám pro vás smutnou zprávu. Náš spolužák dnes zemřel. Je nám to všem moc líto.“

Je nevhodné používat formulace typu:

- „Usnul navždy.“
- „Odešel.“
- „Je na lepším místě.“

Mladší děti těmto výrazům často nerozumějí nebo je chápou doslovně.

24.6 Reakce dětí

Každé dítě reaguje jinak.

Mohou se objevit:

- pláč,
- mlčení,
- strach,
- otázky,
- zvýšená aktivita,
- vztek,
- potřeba být samo,
- zdánlivá lhostejnost.

Všechny přiměřené reakce jsou normální.

Pedagog dětem poskytne prostor pro otázky a emoce.

Nikdo není nucen o události mluvit.

24.7 Komunikace se zákonnými zástupci

Škola informuje zákonné zástupce o tom:

- jak byla situace ve škole řešena,
- jak budou děti podporovány,
- jaké reakce mohou doma očekávat,
- kde mohou vyhledat odbornou pomoc.

Pokud škola připravuje pietní akci, konzultuje její podobu s rodinou.

24.8 Spolupráce s odborníky

Podle závažnosti situace může škola spolupracovat zejména s:

- školským poradenským zařízením,
- krizovým interventem,
- psychologem,
- OSPOD,
- zdravotnickými zařízeními,
- dalšími odbornými institucemi.

V případě potřeby může být nabídnuta podpora také zaměstnancům školy.

24.9 Návrat dítěte po traumatické události

Vrací-li se dítě do školy po úmrtí blízké osoby nebo jiné závažné traumatické události, škola:

- respektuje jeho tempo,
- nenutí dítě o události mluvit,
- umožní mu obrátit se na důvěryhodného dospělého,
- podle potřeby upraví vzdělávací nároky,
- sleduje jeho psychický stav,
- spolupracuje se zákonnými zástupci.

24.11 Následná práce se třídou

Po odeznění akutní fáze škola:

- průběžně sleduje klima třídy,
- umožňuje dětem o situaci mluvit, pokud samy chtějí,
- podporuje vzájemnou ohleduplnost,
- zařazuje aktivity podporující zvládání emocí,
- podle potřeby využívá preventivní programy nebo krizovou intervenci.

Dlouhodobě sleduje děti, které mohou být událostí zasaženy výrazněji.

25 Mimořádné bezpečnostní situace

25.1 Vymezení

Mimořádnou bezpečnostní situací se rozumí událost, která bezprostředně ohrožuje život nebo zdraví dětí, zaměstnanců školy nebo dalších osob a vyžaduje okamžitou koordinovanou reakci školy.

Jedná se zejména o:

- požár,
- únik plynu nebo jiné nebezpečné látky,
- podezřelý balíček nebo předmět,
- výhrůžku uložením výbušniny,
- ozbrojenou nebo jinak nebezpečnou osobu v budově nebo okolí školy,
- násilný útok,
- přírodní katastrofu,
- jinou mimořádnou událost vyžadující evakuaci nebo uzamčení školy.

Při všech těchto situacích je nejvyšší prioritou ochrana života a zdraví dětí a zaměstnanců.

25.2 Základní zásady

Každý zaměstnanec školy:

- zachová klid,
- jedná rychle, ale uvážlivě,
- chrání především děti,
- řídí se pokyny ředitelky školy nebo složek Integrovaného záchranného systému,
- nešíří neověřené informace,
- neohrožuje sebe ani ostatní.

25.3 Oznámení mimořádné události

Zjistí-li zaměstnanec školy mimořádnou událost:

1. okamžitě informuje ředitelku školy nebo jejího zástupce,
2. podle charakteru situace volá tísňovou linku:
 - **112** – jednotné evropské číslo tísňového volání,
 - **150** – Hasičský záchranný sbor,
 - **155** – Zdravotnická záchranná služba,
 - **158** – Policie České republiky.

Při telefonátu sdělí:

- kdo volá,
- název školy, přesnou adresu,
- co se stalo,
- kolik osob je ohroženo a zda jsou zranění,
- telefonní číslo pro zpětný kontakt.

Telefon ukončuje až na pokyn operátora.

25.4 Evakuace školy

Evakuace se provádí zejména při:

- požáru,
- úniku plynu,
- podezření na únik nebezpečné látky,
- narušení statiky budovy,
- pokynu složek IZS.

Pedagog:

- zachová klid,
- vezme třídní knihu nebo seznam dětí,
- zkontroluje počet dětí,
- uzavře okna (je-li to bezpečné),
- uzavře dveře (nezamyká),
- odvede děti po určené únikové trase,
- po příchodu na shromaždiště znovu zkontroluje počet dětí,
- oznámí případně chybějící osoby veliteli zásahu nebo ředitelce školy.

Nikdo se bez pokynu nesmí vracet do budovy.

25.5 Uzamčení školy (Lockdown)

Uzamčení školy se využívá tehdy, pokud by opuštění budovy představovalo větší riziko než setrvání uvnitř.

Například při:

- výskytu ozbrojené osoby,
- násilném útoku,
- nebezpečné osobě v okolí školy,
- policejním zásahu.

Pedagog:

- okamžitě uzamkne učebnu,
- zhasne světla,
- zatáhne žaluzie nebo závěsy (pokud jsou),
- přesune děti mimo dohled ode dveří a oken,
- zajistí maximální ticho,
- vypne zvuky mobilních telefonů,
- nikomu neotevívá bez ověření pokynu Policie ČR,
- čeká na pokyny zasahujících složek.

25.6 Požár

Zjistí-li zaměstnanec požár:

1. upozorní osoby v okolí,
2. aktivuje požární poplach,
3. volá Hasičský záchranný sbor,
4. pokud je to bezpečné, použije hasicí přístroj,
5. zahájí evakuaci.

Nikdo neriskuje vlastní život při hašení požáru.

25.7 Podezřelý balíček nebo předmět

Pokud zaměstnanec nalezne podezřelý předmět:

- nemanipuluje s ním,
- nepřemísťuje jej,
- zabrání přístupu ostatních osob,
- informuje ředitelku školy,
- kontaktuje Policii ČR,
- řídí se pokyny složek IZS.

25.8 Výhrůžka uložením výbušniny

Obdrží-li škola telefonickou nebo písemnou výhrůžku:

zaměstnanec:

- zachová klid,
- zapíše přesné znění výhrůžky,
- poznamená čas,
- při telefonátu se snaží co nejdéle udržet volajícího na lince,
- všímá si hlasu a zvuků v pozadí,
- okamžitě informuje ředitelku školy,
- kontaktuje Policii ČR.

Další postup určí Policie ČR.

25.9 Nebezpečná osoba

Pokud se ve škole nachází osoba, která:

- vyhrožuje,
- napadá ostatní,
- má zbraň,
- chová se nepředvídatelně,

zaměstnanec:

- nevyvolává konflikt,
- chrání děti,
- okamžitě kontaktuje Policii ČR,
- postupuje podle pokynů Policie,
- podle situace zahájí evakuaci nebo lockdown.

25.10 Přírodní katastrofy

Při mimořádných přírodních událostech (silná vichřice, povodeň, zemětřesení nebo jiná mimořádná situace) škola postupuje podle pokynů Integrovaného záchranného systému.

Pedagog:

- chrání děti,
- omezuje pohyb venku,
- sleduje pokyny ředitelky školy,
- zachovává klid.

25.11 Komunikace s rodiči

Informace zákonným zástupcům poskytuje pouze ředitelka školy nebo jí pověřená osoba.

Předávají se pouze ověřené informace.

Škola:

- nesděluje nepotvrzené skutečnosti,
- chrání osobní údaje,
- průběžně informuje o dalším postupu.

25.12 Dokumentace

Po skončení mimořádné události škola pořídí záznam obsahující zejména:

- datum,
- čas,
- charakter události,
- přijatá opatření,
- zapojené složky IZS,
- případná zranění,
- následná opatření.

25.13 Vyhodnocení mimořádné události

Po ukončení krizové situace ředitelka školy svolá krizový tým.

Vyhodnocuje se zejména:

- průběh zásahu,
- spolupráce zaměstnanců,
- komunikace,
- účinnost přijatých opatření,
- potřeba úpravy krizového plánu.

Závěry jsou využity ke zlepšení připravenosti školy.

26 Závěrečná ustanovení

Krizový plán Mateřské školy a Základní školy Všešary je součástí systému zajišťování bezpečnosti, ochrany zdraví a školního poradenského pracoviště.

Dokument stanovuje základní postupy zaměstnanců školy při řešení krizových a mimořádných situací, které mohou ohrozit zdraví, bezpečí nebo příznivý psychosociální vývoj dětí a žáků.

S krizovým plánem jsou prokazatelně seznámeni všichni pedagogičtí i nepedagogičtí zaměstnanci školy. Nově nastupující zaměstnanci jsou s dokumentem seznámeni při nástupu do zaměstnání.

Krizový plán je závazný pro všechny zaměstnance školy při výkonu jejich pracovních povinností.

Ředitelka školy odpovídá za jeho pravidelnou aktualizaci, a to:

- nejméně jednou za školní rok,
- při změně právních předpisů,
- po každé závažnější krizové situaci,
- při změně organizace školy nebo školního poradenského pracoviště.

Součástí pravidelné aktualizace je také vyhodnocení účinnosti jednotlivých postupů a zapracování zkušeností z řešených případů.

Krizový plán je uložen:

- v kanceláři ředitelky školy,
- v dokumentaci školního poradenského pracoviště,
- v elektronické podobě na interním úložišti školy.

Nedílnou součástí krizového plánu jsou přílohy obsahující kontaktní údaje, záznamové formuláře a další podpůrné materiály.

Tento krizový plán nabývá účinnosti dnem jeho schválení ředitelkou školy.

Ve Všešarech dne: _____

Vypracovala: metodička prevence Mgr. Andrea Wieulzoeuf, BBA

Schválila: ředitelka školy Ing. Kateřina Znamenáčková, DiS. _____
podpis

Záznam o krizové události

Datum: _____

Čas: _____

Místo události: _____

Jméno dítěte/žáka: _____

Třída: _____

Přítomní zaměstnanci: _____

Typ krizové situace

- ☐ Šikana
- ☐ Kyberšikana
- ☐ Sebeпоškozování
- ☐ Agresivní chování
- ☐ Krádež
- ☐ Vandalismus
- ☐ Alkohol
- ☐ Nikotinové výrobky
- ☐ Omamné látky
- ☐ Záškoláctví
- ☐ CAN
- ☐ Nebezpečná osoba
- ☐ Jiné:

Stručný popis situace

Přijatá opatření

Byli kontaktováni

- ☐ zákonní zástupci
- ☐ ředitelka školy
- ☐ ŠMP
- ☐ VP
- ☐ Policie ČR
- ☐ ZZS
- ☐ OSPOD
- ☐ jiné:

Výsledek

Vypracoval:

Podpis:

Záznam rozhovoru s dítětem

Datum: _____

Místo rozhovoru: _____

Přítomni: _____

Shrnutí rozhovoru

Vyjádření dítěte

Dohodnuté kroky

Zapisující osoba:

Podpis:

Záznam jednání se zákonnými zástupci

Datum: _____

Přítomni: _____

Důvod jednání: _____

Shrnutí průběhu:

Domluvená opatření:

Termín kontroly: _____

Podpis zákonného zástupce: _____

Podpis školy: _____

Zápis z jednání krizového týmu

Datum: _____

Členové krizového týmu: _____

Popis situace:

Přijatá opatření:

Odpovědné osoby: _____

Termín kontroly: _____

Vyhodnocení:

Kontakty na důležité instituce

Tísňové volání 112

Policie ČR 158

HZS 150

ZZS 155

Postup při volání na tísňovou linku

Při telefonátu vždy sdělte:

✓ Kdo volá.

✓ Název školy.

✓ Přesnou adresu školy.

✓ Co se stalo.

✓ Kolik osob je ohroženo.

✓ Zda jsou zranění.

✓ Telefonní číslo pro zpětný kontakt.

Telefon ukončete až po pokynu operátora.

Kontrolní seznam po krizové situaci

- ☐ Je zajištěna bezpečnost všech osob?
- ☐ Byla poskytnuta první pomoc?
- ☐ Bylo informováno vedení školy?
- ☐ Byli kontaktováni zákonní zástupci?
- ☐ Byla přivolána potřebná složka IZS?
- ☐ Je pořízena dokumentace?
- ☐ Bylo nabídnuto dítěti psychické zklidnění?
- ☐ Byla stanovena následná opatření?
- ☐ Je naplánována kontrola účinnosti přijatých opatření?
- ☐ Byla situace projednána krizovým týmem?